

Onsdagen den 26 februari 2014

P7_TA(2014)0155

Försäkringsförmedling ***I**Europaparlamentets ändringar antagna den 26 februari 2014 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om försäkringsförmedling (omarbetning) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD)) ⁽¹⁾****(Ordinarie lagstiftningsförfarandet: omarbetning)**

(2017/C 285/60)

[Ändring 1, om inte annat anges]

EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRING (*)

till kommissionens förslag

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS

DIREKTIV 2014/.../EU

om försäkringsförmedling

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53.1 och 62,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG om försäkringsförmedling ⁽¹⁾ behöver ändringar göras. **Därför förslås en omarbetning av** detta direktiv.

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 57.2 andra stycket i arbetsordningen (A7-0085/2014).

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ■.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling (EGT L 9, 15.1.2003, s. 3).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (2) Eftersom förslaget huvudsakliga mål och syfte är att harmonisera nationella bestämmelser på de omnämnda områdena, bör förslaget baseras på artiklarna 53.1 och 62 i fördraget. Ett direktiv är en lämplig regleringsform för att genomförandebestämmelserna på de områden som omfattas av detta direktiv vid behov ska kunna anpassas till eventuella särdrag hos den särskilda marknaden och rättssystemet i varje medlemsstat. Detta direktiv bör också syfta till en samordning av nationella regler om tillträde till verksamhet inom försäkrings- och återförsäkringsförmedling, ■ och baseras således på artikel 53.1 i EUF-fördraget. Eftersom det rör sig om en bransch där tjänster erbjuds över gränserna i EU, baseras direktivet också på artikel 62 i EUF-fördraget.
- (3) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare spelar en central roll vid distribution av försäkrings- och återförsäkringsprodukter i unionen.
- (4) Olika slag av fysiska och juridiska personer samt institut, som agenter, mäklare och kreditinstitut ("bancassurance"-aktörer), försäkringsföretag, resebyråer och biluthyrningsföretag, kan distribuera försäkringsprodukter. ■
- (4a) *För att garantera att samma skyddsnivå tillämpas och att konsumenten får jämförbara standarder är det viktigt att detta direktiv främjar likvärdiga konkurrensvillkor och konkurrens på lika villkor mellan förmedlare oavsett om dessa är knutna till ett försäkringsföretag eller inte. Det är till fördel för konsumenterna om försäkringsprodukter förmedlas via flera olika kanaler och förmedlare med olika former av samarbete med försäkringsföretag, förutsatt att dessa kanaler och förmedlare är skyldiga att tillämpa samma konsumentskyddsbestämmelser. Det är viktigt att dessa aspekter beaktas av medlemsstaterna vid genomförandet av detta direktiv.*
- (5) Tillämpningen av direktiv 2002/92/EG har visat att ett antal bestämmelser behöver preciseras ytterligare för att underlätta utövandet av försäkrings- och återförsäkringsförmedling och att kravet på konsumentskydd förutsätter att direktivets tillämpningsområde utvidgas till att omfatta all försäljning av **försäkringsprodukter som huvudsaklig yrkesverksamhet**, oavsett om den sker genom försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag. När det gäller deras försäljning bör aktörer som tillhandahåller tjänster efter försäljningen och skadereglerare som direkt säljer försäkringsprodukter ingå i det nya direktivets tillämpningsområde på liknande grund som försäkringsagenter och försäkringsmäklare.
-
- (8) Det finns fortfarande avsevärda skillnader mellan de nationella bestämmelserna, vilket hindrar försäkrings- och återförsäkringsförmedlare från att inleda och bedriva verksamhet på den inre marknaden. **Den inre marknaden behöver förstärkas ytterligare och det behöver skapas en verklig europeisk inre marknad för produkter och tjänster inom liv- och skadeförsäkringsområdet.**
- (9) Den senaste tidens turbulens på finansmarknaderna visar betydelsen av att skapa ett effektivt konsumentskydd på alla finansiella områden. Det är därför lämpligt att stärka konsumenternas förtroende och göra lagstiftningen om distribution av försäkringsprodukter mer enhetlig i syfte att uppnå ett tillfredsställande konsumentskydd i hela unionen. **Nivån på konsumentskyddet bör förbättras i förhållande till det direktiv 2002/92/EG för att minska behovet av olika nationella åtgärder. Det är viktigt att ta hänsyn till försäkringsavtalens särdrag i förhållande till investeringsprodukter som regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU [MiFID] ⁽¹⁾. Distributionen av försäkringsavtal, även så kallade försäkringsprodukter med investeringsinslag, bör därför regleras genom detta direktiv och anpassas till direktiv 2014/.../EU [MiFID]. Minimistandarderna måste höjas i fråga om distributionsregler och i fråga om skapandet av lika villkor för samtliga paketerade försäkringsprodukter med investeringsinslag. Åtgärder för att skydda kunder bör vara högre för icke-professionella kunder än för professionella kunder.**
- (10) Detta direktiv bör tillämpas på personer vars verksamhet består i att tillhandahålla försäkrings- eller återförsäkringsförmedlingstjänster till tredje man mot ersättning som kan vara pekuniär eller utgöra någon annan form av överenskommen ekonomisk förmån, som är kopplad till utförandet av dessa tjänster.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/.../EU om marknader för finansiella instrument och om upphävande av direktiv 2004/39/EG (EUT ...).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (11) Detta direktiv bör tillämpas på personer vars verksamhet består i tillhandahållande av information om ett eller flera försäkrings- eller återförsäkringsavtal som ett svar på kriterier som en kund valt ut på en webbplats eller på annat sätt, eller av rangordning av försäkrings- eller återförsäkringsprodukter eller av en rabatt på ett avtalspris, när kunden vid slutet av processen direkt kan ingå ett försäkringsavtal. Det bör inte tillämpas på verksamhet som består i att enbart lägga fram data och information om potentiella försäkringstagare för försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller information om försäkrings- eller återförsäkringsprodukter eller om försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag för potentiella försäkringstagare.
- (12) Detta direktiv bör inte tillämpas på personer med annan yrkesverksamhet, t.ex. skatteexperter eller revisorer, som då och då ger råd om försäkringsskydd inom ramen för denna andra yrkesverksamhet, eller på tillhandahållande som avser endast allmän information om försäkringsprodukter, förutsatt att denna verksamhet inte syftar till att bistå kunden med att ingå eller fullgöra ett försäkrings- eller återförsäkringsavtal. **Det bör inte tillämpas på yrkesmässig handläggning av skador för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags räkning, och inte heller på värdering och reglering av skador.**
- (13) Detta direktiv bör inte tillämpas på personer som bedriver försäkringsförmedling som sidoverksamhet med vissa begränsningar för försäkringen, särskilt i fråga om den kunskap som krävs för att sälja försäkringen, de risker som täcks och premiebeloppet.
- (14) Detta direktiv definierar begreppet "anknuten försäkringsförmedlare", för att beakta särdragen hos vissa marknader i medlemsstaterna och fastställa de krav som är tillämpliga på dessa förmedlare.
- (15) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är fysiska personer bör registreras vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de har sin hemvist. De som är juridiska personer bör registreras vid den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de har sitt säte (eller, om de enligt nationell lagstiftning inte har något säte, sitt huvudkontor), förutsatt att de uppfyller höga yrkeskrav rörande kompetens, god vandel, skydd genom ansvarsförsäkring och ekonomiska resurser. Försäkringsförmedlare som redan är registrerade i medlemsstaterna bör inte få krav på sig att registreras på nytt enligt detta direktiv.
- (16) Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare bör kunna utnyttja etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, vilka har fastställts i EUF-fördraget. Således bör försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är registrerade i eller har lämnat en deklaration till sin hemmedlemsstat tillåtas att bedriva verksamhet i andra medlemsstater i enlighet med principerna om etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster, under förutsättning att ett lämpligt anmälningsförfarande har följts de behöriga myndigheterna emellan.
- I**
- (18) För att öka öppenheten och underlätta gränsöverskridande handel bör Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽¹⁾, upprätta, offentliggöra och hålla uppdaterad en gemensam elektronisk databas med uppgifter om varje försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som har anmält en avsikt att utöva sin etableringsfrihet eller sin frihet att tillhandahålla tjänster. Medlemsstaterna bör skyndsamt ge Eiopa relevant information så att myndigheten kan utföra denna uppgift. Databasen bör innehålla en länk till varje relevant behörig myndighet i varje medlemsstat. Varje behörig myndighet i medlemsstaterna bör på sin webbplats ange en länk till denna databas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (19) I detta direktiv bör klart fastställas respektive rättigheter och skyldigheter för hem- och värdmedlemsstater i fråga om tillsyn av försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är registrerade hos dem eller som bedriver försäkrings- eller återförsäkringsförmedling på deras territorium i enlighet med etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster.
- I**
- (21) Att försäkringsförmedlare inte fritt kan bedriva verksamhet i hela unionen gör att den inre marknaden för försäkringar inte fungerar väl. **Detta direktiv är ett viktigt steg mot en högre nivå på konsumentskyddet och marknadsintegreringen inom den inre marknaden.**
- (21a) **En försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare bedriver försäkringsförmedling inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster när denne bedriver försäkrings- eller återförsäkringsförmedling för en försäkringstagare eller potentiell försäkringstagare som bor eller är etablerad i en annan medlemsstat än förmedlarens hemmedlemsstat, och varje risk som ska försäkras finns i en annan medlemsstat än förmedlarens hemmedlemsstat. En försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare bedriver försäkrings- eller återförsäkringsförmedling inom ramen för etableringsfriheten när förmedlaren är permanent närvarande i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten.**
- (22) Det är viktigt att säkerställa en hög nivå av yrkeskunskap och kompetens hos försäkrings- och återförsäkringsförmedlare och sådana anställda hos direktförsäkringsgivare som är involverade i det förberedande arbetet inför och arbetet under och efter försäljningen av en försäkring. Yrkeskunskapen hos förmedlare och anställda hos direktförsäkringsgivare måste således motsvara graden av komplexitet i dessa verksamheter. Fortlöpande utbildning bör säkerställas. **Form, innehåll och beviskrav bör regleras av medlemsstaterna. Bransch- eller organisationsanknutna yrkesutbildningsföretag bör i detta sammanhang certifieras.**
- (22a) **Medlemsstaterna bör se till att anställda hos en förmedlare som ger råd om eller säljer försäkringsprodukter med investeringsinslag till slutkunder har lämplig kunskap och kompetens när det gäller de produkter som erbjuds. Detta är särskilt viktigt med tanke på den ökade komplexiteten och de fortlopande innovationerna när det gäller utformningen av försäkringsprodukter med investeringsinslag. Att köpa en försäkringsprodukt med investeringsinslag innebär en risk och investerare bör kunna lita på informationen om och kvaliteten på de bedömningar som tillhandahålls. Det är också nödvändigt att de anställda ges tillräckligt med tid och resurser för att kunna lämna all relevant information till kunderna om de produkter de tillhandahåller.**
- (23) En samordning av de nationella reglerna om yrkeskrav och registrering av personer som inleder och bedriver verksamhet som försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare kan bidra till att förverkliga den inre marknaden för finansiella tjänster och till att förbättra kundskyddet på området.
- (24) För att öka den gränsöverskridande handeln bör principer som reglerar det ömsesidiga erkännandet av förmedlares kunskaper och kompetenser införas.
- (25) En värdmedlemsstat bör godta att en nationell kvalifikation motsvarande minst nivå 3 enligt den europeiska referensram för kvalifikationer som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande visar att en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare uppfyller de krav på kunskaper och kompetens som är ett villkor för registrering i enlighet med detta direktiv. Denna referensram hjälper medlemsstater, utbildningsanstalter, arbetsgivare och privatpersoner att jämföra kvalifikationer från olika utbildningssystem i unionen. Detta verktyg är väsentligt för att en unionsomfattande arbetsmarknad ska kunna utvecklas. Referensramen är inte avsedd att ersätta nationella kvalifikationssystem utan att komplettera medlemsstaternas insatser genom att underlätta samarbetet dem emellan.
- (26) Trots de befintliga systemen för EU-pass för försäkringsföretag och försäkringsförmedlare är den europeiska försäkringsmarknaden fortfarande mycket uppsplittrad. För att underlätta gränsöverskridande verksamhet och öka öppenheten för konsumenter bör medlemsstaterna se till att offentliggöra de regler för att skydda allmänintresset som gäller på deras territorier, och ett gemensamt elektroniskt register med information om alla medlemsstaters regler för att skydda allmänintresset som gäller för försäkrings- och återförsäkringsförmedling bör bli tillgängligt för allmänheten.

Onsdagen den 26 februari 2014

- (27) Samarbete och utbyte av information mellan behöriga myndigheter är nödvändigt för att skydda kunderna och säkerställa en sund försäkrings- och återförsäkringsverksamhet på den inre marknaden.
- (28) Det behövs ändamålsenliga och effektiva förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol i medlemsstaterna, så att tvister mellan försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag och kunder kan lösas, varvid befintliga förfaranden kan användas om det är lämpligt. Effektiva förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol bör vara tillgängliga för att hantera tvister avseende rättigheter och skyldigheter inom ramen för detta direktiv mellan försäkringsföretag eller personer som säljer eller erbjuder försäkringsprodukter och kunder. **När det gäller alternativ tvistlösning bör bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU⁽¹⁾ vara bindande även vid tillämpningen av detta direktiv.** För att tvistlösningsförfaranden utanför domstol avseende klagomål från kunder ska bli mer effektiva bör detta direktiv föreskriva att försäkringsföretag eller personer som säljer eller erbjuder försäkringsprodukter måste delta i sådana tvistlösningsförfaranden **och de beslut som på uttrycklig begäran kan vara bindande för förmedlaren och kunden**, som inlets mot dem av kunder och som rör rättigheter och skyldigheter som fastställts inom ramen för detta direktiv. Sådana tvistlösningsförfaranden utanför domstol syftar till att nå en snabbare och billigare lösning av tvister mellan försäkringsföretag eller personer som säljer eller erbjuder försäkringsprodukter och kunder, och till att minska bördan på domstolssystemet. █

Utan att kundernas rätt att väcka talan vid domstol åsidosätts, bör medlemsstaterna se till att alternativa tvistlösningsorgan som hanterar tvister inom ramen för detta direktiv samarbetar för att lösa gränsöverskridande tvister. Medlemsstaterna bör uppmuntra alternativa tvistlösningsorgan som hanterar sådana tvister att bli medlemmar i Nätverket för klagomål mot finansiella tjänster (FIN-NET).

- (29) Den ökande omfattning verksamheter som många försäkringsförmedlare och försäkringsföretag bedriver samtidigt innebär en ökad risk för intressekonflikter mellan dessa olika verksamheter och kundernas intressen. Medlemsstaterna måste därför **se till att det finns** regler som säkerställer att █ kundernas intressen **tillvaratas**.
- (30) Konsumenter bör i förväg få tydlig information om statusen hos personer som säljer försäkringsprodukter. **Det är värt att överväga huruvida** europeiska försäkringsförmedlare och försäkringsföretag **bör vara skyldiga** att ange sin status. Konsumenterna bör få denna information innan de ingår ett avtal. Denna information syftar till att visa förhållandet mellan försäkringsföretaget och förmedlaren (i tillämpliga fall).
- (31) För att reducera intressekonflikter mellan säljare och köpare av en försäkringsprodukt är det nödvändigt att tillräcklig information ges om försäkringsdistributörens ersättning. █ Förmedlare och anställda hos försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget bör vara skyldiga att **före en försäljning på begäran och utan kostnad** informera kunder om **arten av och storleken på** sina ersättningar.
- (32) För att kunder ska få jämförbar information om de försäkringsförmedlingstjänster som tillhandahålls, oavsett om de köper tjänsten via en förmedlare eller direkt av ett försäkringsföretag, och för att undvika den snedvridning av konkurrensen som följer av att försäkringsföretag uppmuntras att sälja direkt till kunder snarare än via förmedlare i syfte att undvika dessa informationskrav, bör även försäkringsföretag bli skyldiga att ge information om de ersättningar de mottar vid försäljning av försäkringsprodukter till de kunder med vilka de har direkta transaktioner avseende ett tillhandahållande av försäkringsförmedlingstjänster.
- (32a) **Då kostnaden för avgifter och incitament inte kan fastställas innan rådgivningen inleds, måste uträknings sättet presenteras på ett heltäckande, riktigt och begripligt sätt i dokumentet om nyckeltjänster, och den sammanlagda kostnaden för rådgivningen och dess inverkan på avkastningen ska meddelas kunden så snart som det är praktiskt möjligt. Då investeringsrådgivningen tillhandahålls kontinuerligt måste information om kostnaden för investeringsrådgivningen, inbegripet incitament, tillhandahållas regelbundet och åtminstone en gång per år. Den regelbundna rapporten måste innehålla alla incitament som har betalats eller tagits emot under föregående period.**

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 63).

Onsdagen den 26 februari 2014

- (32b) *Varje person som säljer försäkringsprodukter och som inte är produktens utvecklare bör i en separat nyckeltjänst tillhandahålla den icke-professionella investeraren ett faktablad med uppgifter om sina kostnader och tjänster i enlighet med detta direktiv och direktiv 2014/.../EU [MiFID] samt ytterligare relevant information som den icke-professionella investeraren behöver för att bedöma om försäkringsprodukten uppfyller dennes behov, och som inte kan tillhandahållas av investeringsproduktens utvecklare.*
- (32c) *Det är till fördel för konsumenterna om försäkringsprodukter säljs via flera kanaler och förmedlare med olika former av samarbete med försäkringsföretag, förutsatt att de är skyldiga att tillämpa samma bestämmelser för konsumentskydd och transparens.*
- (33) Eftersom detta direktiv har som mål att förbättra konsumentskyddet är vissa av dess bestämmelser enbart tillämpliga på förhållandet "företag till konsument", särskilt bestämmelserna om uppföranderegler för försäkringsförmedlare eller andra säljare av försäkringsprodukter.
-
- (34a) *Medlemsstaterna bör kräva att en försäkringsförmedlars och ett försäkringsföretags politik för ekonomisk ersättning till anställda eller representanter inte försämrar företagets förmåga att agera i kundens intresse. För de anställda som ger råd om eller säljer försäkringsprodukter med investeringsinslag till kunder, bör medlemsstaterna kräva att den ekonomiska ersättningen från företaget inte påverkar de anställdas objektivitet när det gäller att ge ändamålsenliga rekommendationer eller genomföra en korrekt försäljning eller presentera information på ett sätt som är rättvist, tydligt och inte vilseledande. Den ekonomiska ersättningen i sådana situationer ska inte enbart vara beroende av försäljningsmål eller vinster för företaget från en viss produkt.*
- (35) För kunder är det viktigt att veta om de förmedlare de anlitar ger råd om produkter från ett brett urval av försäkringsföretag eller från ett begränsat antal försäkringsföretag.
- (36) Eftersom konsumenter i allt högre utsträckning är beroende av personliga rekommendationer bör en definition av rådgivning införas. **Kvaliteten på rådgivningen är av avgörande betydelse och all rådgivning bör anpassas till kundens personliga egenskaper.** Innan rådgivningen sker bör försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget bedöma kundens behov, **förväntningar** och ekonomiska situation. Om förmedlare anger att de ger råd om produkter från ett brett urval av försäkringsföretag, bör de utföra en opartisk och ■ bred analys av **ett tillräckligt stort antal av** de försäkringsavtal som finns på marknaden. Alla försäkringsförmedlare och försäkringsföretag bör dessutom redovisa de skäl som ligger till grund för deras rådgivning och rekommendera lämpliga försäkringsprodukter i enlighet med kundens preferenser, behov, finansiella och personliga situation.
- (37) Kunder bör, innan ett avtal ingås och även vid försäljning utan rådgivning, ges relevant information om försäkringsprodukter så att de kan fatta välgrundade beslut. Försäkringsförmedlare bör redovisa för kunden huvudinslagen i de försäkringsprodukter de säljer **och därför bör förmedlarens personal ges tillräckligt med resurser och tid för att göra detta.**
- (38) Det bör fastställas enhetliga regler för att **underlätta valet av det medium på vilket den information som krävs ska lämnas till kunden**, vilket medger användning av elektronisk kommunikation när det med hänsyn till omständigheterna vid transaktionen är lämpligt. Kunden bör dock ha rätt att få information på papper. För att ge konsumenter tillgång till information bör alla uppgifter som lämnas före ett avtal undertecknas **vara gratis tillgängliga.**
- (39) Behovet att kräva att sådan information lämnas är mindre när kunden önskar återförsäkring eller försäkringsskydd för kommersiella och industriella risker eller är en professionell kund ■ .
- (40) I detta direktiv bör det anges minimiskyldigheter i fråga om den information som försäkringsföretag och försäkringsförmedlare måste lämna till sina kunder. En medlemsstat bör i detta avseende kunna bibehålla eller anta striktare bestämmelser, som kan tillämpas på de försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som bedriver försäkringsförmedlingsverksamhet på medlemsstatens territorium oberoende av reglerna i deras hemmedlemsstat, om

Onsdagen den 26 februari 2014

dessa striktare bestämmelser är förenliga med unionsrätten, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG ⁽¹⁾. En medlemsstat som önskar tillämpa och redan tillämpar bestämmelser om försäkringsförmedlare och försäljning av försäkringsprodukter som går utöver de bestämmelser som anges i detta direktiv bör säkerställa att den administrativa bördan av dessa bestämmelser **förblir begränsad**.

- (41) Korsförsäljning (cross-selling) är en vanlig **och ändamålsenlig** strategi i unionen för företag som tillhandahåller finansiella tjänster till icke-professionella kunder. █
- (41a) **När en försäkringstjänst eller försäkringsprodukt erbjuds tillsammans med en annan tjänst eller produkt i ett paket eller som villkor för detta avtal eller detta paket ska den omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG ⁽²⁾. Detta direktiv innehåller också en upprättning skyddsmechanismer för kunder som köper försäkringstjänster eller försäkringsprodukter som del av ett paket. Medlemsstaterna får begära att nationella behöriga myndigheter antar eller behåller ytterligare åtgärder avseende korsförsäljningspraxis som missgynnar konsumenterna.**
- (42) Försäkringsavtal som innefattar investeringar erbjuds ofta kunder som potentiella alternativ till eller substitut för investeringsprodukter som omfattas av direktiv 2014/.../EU [MiFID]. För att upprätta ett konsekvent investerarskydd och undvika risken för regelarbitrage är det viktigt att investeringsprodukter för icke-professionella aktörer (försäkringsprodukter med investeringsinslag enligt definitionen i förordningen om basfaktahandlingar för investeringsprodukter) omfattas av samma uppförandestandarder, däribland tillhandahållande av ändamålsenlig information, krav på lämplig rådgivning, begränsning av övertalningspraxis, krav på hantering av intressekonflikter och **ytterligare** begränsningar av █ ersättningar. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esmå), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) No 1095/2010 ⁽³⁾, och Eiopa bör samarbeta för att med hjälp av riktlinjer uppnå största möjliga konsekvens i fråga om de uppförandestandarder som gäller för investeringsprodukter för icke-professionella aktörer som omfattas av antingen **direktiv 2014/.../EU [MiFID]** eller detta direktiv. **Dessa riktlinjer bör dock ta hänsyn till skadeförsäkringsprodukternas särdrag. I linje med den likartade principen i direktiv 2014 i 2014/.../EU [MiFID] bör en likartad ordning övervägas för försäkringsföretag när direktivet genomförs på nationell nivå samt i de gemensamma kommittéernas riktlinjer.** När det gäller försäkringsprodukter med investeringsinslag **bör utökade uppförandestandarder ersätta** de standarder i detta direktiv som gäller för **allmänna** försäkringsavtal █. Personer som bedriver försäkringsförmedling i fråga om försäkringsprodukter med investeringsinslag bör således iakttä █ de utökade standarder som gäller för **sådana produkter**.
- (42a) **Europaparlamentet kommer att under förhandlingarna med rådet försöka få till stånd en samordning av detta direktiv med direktivet 2014/.../EU [MIFID II]. [Ändr. 5]**
- (42b) **I detta direktiv fastställs bestämmelser om inledande och bedrivande av försäkrings- och återförsäkringsförmedling av fysiska och juridiska personer som är etablerade i en medlemsstat eller som önskar etablera sig där. Bestämmelser i andra unionsrättsakter som avviker från eller kompletterar dessa ska inte vara tillämpliga på försäkrings- och återförsäkringsförmedling.**
- (43) För att se till att försäkringsföretag och personer som bedriver försäkringsförmedling iakttar bestämmelserna i detta direktiv och behandlas på liknande sätt i hela unionen bör medlemsstaterna föreskriva administrativa sanktioner och andra åtgärder som är effektiva, proportionerliga och avskräckande. I kommissionens meddelande av den 8 december 2010 om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn görs en översyn av befintliga

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (Direktiv om elektronisk handel) (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder)** (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

Onsdagen den 26 februari 2014

befogenheter och deras praktiska tillämpning, med målet att främja mer likformiga sanktioner och andra åtgärder. De administrativa sanktioner och andra åtgärder som medlemsstaterna fastställer bör således uppfylla vissa väsentliga krav när det gäller adressater, vilka kriterier som ska beaktas vid tillämpning av en sanktion eller annan åtgärd, offentliggörande **■** och centrala befogenheter att **besluta om sanktioner**.

- (44) De behöriga myndigheterna bör i synnerhet få befogenheter att utfärda ekonomiska sanktioner som är tillräckligt stora så att de uppväger de fördelar som kan förväntas uppstå och som är avskräckande även för större institut och deras chefer.
- (45) För att få en konsekvent tillämpning av sanktioner i de olika medlemsstaterna bör medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna beaktar samtliga relevanta omständigheter när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra åtgärder och nivån på en administrativ ekonomisk sanktion. **Medlemsstaterna är dock inte skyldiga att föreskriva några administrativa sanktioner när nationell lag föreskriver sanktioner inom det straffrättsliga systemet.**
- (46) För att stärka den avskräckande effekten på allmänheten och informera om regelöverträdelse som kan skada konsumentskyddet bör beslutade sanktioner och åtgärder offentliggöras, utom under vissa väl avgränsade omständigheter. Med hänsyn till proportionalitetsprincipen bör beslutade sanktioner och andra åtgärder offentliggöras på anonym grund när ett offentliggörande skulle vålla de berörda parterna oproportionerligt stor skada.
- (47) För att upptäcka potentiella överträdelse bör de behöriga myndigheterna ha nödvändiga undersökningsbefogenheter och upprätta effektiva system för att uppmuntra rapportering av potentiella eller faktiska överträdelse **som ger lämpligt skydd för anställda som avslöjar sådana överträdelse. Detta direktiv innebär emellertid inte att medlemsstaterna måste ge administrativa myndigheter befogenhet att utföra brottsutredningar.**
- (48) Detta direktiv bör hänvisa till både administrativa sanktioner och andra åtgärder, oavsett om de benämns som sanktioner eller andra åtgärder enligt nationell lag.
- (49) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas strafflagstiftning.
- (49a) **Interna uppgiftslämnare gör de behöriga myndigheterna uppmärksamma på ny information som kan vara till nytta i arbetet med att upptäcka och besluta om sanktioner i fall av insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan. Uppgiftslämnare kan dock avskräckas på grund av rädsla för repressalier eller brist på adekvata förfaranden för att rapportera överträdelse. Detta direktiv bör därför säkerställa att det finns ändamålsenliga arrangemang som uppmuntrar interna uppgiftslämnare att uppmärksamma behöriga myndigheter på eventuella överträdelse av detta direktiv och skyddar som dem mot repressalier. Medlemsstaterna bör också se till att de system för internt uppgiftslämnande som de genomför omfattar mekanismer som ger ett ändamålsenligt skydd för en rapporterad person, i synnerhet när det gäller personens rätt till skydd av personuppgifter och förfaranden för att säkerställa personens rätt till försvar och rätt att höras före antagandet av ett beslut som rör denne, liksom personens rätt till effektiva rättsmedel inför domstol mot beslut som rör denna person.**
- (50) I syfte att uppnå de mål som anges i detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på **■** hantering av intressekonflikter, uppföranderegler när det gäller paketerade investeringsprodukter med försäkringsinslag för icke-professionella investerare och förfaranden och formulär för inlämning av uppgifter i fråga om sanktioner. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (51) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa en konsekvent harmonisering och ett tillräckligt skydd för konsumenter i hela unionen. Eftersom Eiopa är ett organ med högt specialiserade expertkunskaper på området, **men med begränsad kapacitet, kan det endast anförtros uppgifter som inte kräver politiska beslut, såsom** att utarbeta förslag, vilka sedan läggs fram för **Europaparlamentet och** kommissionen.

Onsdagen den 26 februari 2014

- (52) Med hjälp av delegerade akter i enlighet med artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–15 i förordning (EU) nr 1094/2010 [...], bör kommissionen anta delegerade akter enligt **detta direktiv** i fråga om hantering av intressekonflikter, i fråga om uppföranderegler när det gäller paketerade investeringsprodukter med försäkringsinslag för icke-professionella investerare, tillämpning av tekniska standarder samt i fråga om förfaranden och formulär för inlämning av uppgifter i fråga om sanktioner. Utkosten till dessa delegerade akter och tekniska standarder för genomförande bör utarbetas av Eiopa.
- (53) Eiopas behandling av personuppgifter inom ramen för detta direktiv bör styras av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG [...] ⁽¹⁾ och av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 [...] ⁽²⁾, under tillsyn av Europeiska datatillsynsmannen.
- (54) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, såsom de fastställs i fördraget.
- (55) Enligt medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 ⁽³⁾ om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att i motiverade fall låta en anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som beskriver förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. När det gäller detta direktiv anser lagstiftaren det vara motiverat att sådana dokument översänds.
- (55a) **Medlemsstaternas tillsynsmyndigheter bör ha tillgång till de medel som krävs för att säkerställa att försäkringsförmedlare och återförsäkringsföretagen bedriver sin verksamhet på ett korrekt sätt inom hela unionen, oavsett om denna verksamhet utövas med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster. För att tillsynen ska bli effektiv bör alla åtgärder som tillsynsmyndigheterna vidtar stå i proportion till arten av, omfattningen av och komplexiteten hos de inneboende riskerna i varje försäkrings- eller återförsäkringsföretags verksamhet, oavsett den betydelse det berörda företaget har för den övergripande finansiella stabiliteten på marknaden.**
- (55b) **Detta direktiv bör inte vara alltför betungande för små och medelstora försäkringsföretag. Ett av sätten att uppnå detta mål är en korrekt tillämpning av proportionalitetsprincipen. Denna princip bör tillämpas såväl på kraven på försäkrings- och återförsäkringsföretag som på tillsynsutövningen.**
- (56) Detta direktiv bör ses över **tre** år efter den dag då det träder i kraft, så att marknadsutvecklingen och utvecklingen på andra områden av unionslagstiftningen eller medlemsstaternas erfarenheter av att genomföra unionslagstiftningen kan beaktas, särskilt i fråga om de produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG ⁽⁴⁾.
- (57) Direktiv 2002/92/EG bör därför upphävas.
- (58) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till direktiv 2002/92/EG. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av direktiv 2002/92/EG.
- (59) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av direktiv 2002/92/EG.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, under tillsyn av medlemsstaternas behöriga myndigheter, särskilt de offentliga oberoende myndigheter som utsetts av medlemsstaterna (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EGT L 235, 23.9.2003, s. 10).

Onsdagen den 26 februari 2014

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs bestämmelser om inledande och bedrivande av försäkrings- och återförsäkringsförmedling av fysiska och juridiska personer som är etablerade i en medlemsstat eller som önskar etablera sig där.
2. Detta direktiv ska inte tillämpas på personer som tillhandahåller förmedlingstjänster för försäkringsavtal, om samtliga följande villkor är uppfyllda:
  - a) Försäkringsavtalet kräver endast kunskaper om det försäkringsskydd som erbjuds.
  - b) Försäkringsavtalet avser inte livförsäkring.
  - c) Försäkringsavtalet omfattar inte ansvarsförsäkring.
  - d) Personen i fråga har inte försäkringsförmedling som huvudsaklig yrkesverksamhet.
  - e) Försäkringen kompletterar en levererad vara, vem som än levererat den, när en sådan försäkring täcker risken för förlust av eller funktionsfel eller skada på de varor som personen i fråga levererat.
  - f) Det årliga premiebeloppet för försäkringsavtalet, i tillämpliga fall beräknat proportionellt för att motsvara ett belopp på årsbasis, överstiger inte 600 euro.
3. Detta direktiv ska inte tillämpas på försäkrings- och återförsäkringsförmedlingstjänster som tillhandahålls för risker och åtaganden utanför unionen.

Detta direktiv påverkar inte en medlemsstats lagstiftning om försäkrings- och återförsäkringsförmedling som utövas av försäkrings- och återförsäkringsföretag eller försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som är etablerade i tredje land och som är verksamma på medlemsstatens territorium med stöd av principen om frihet att tillhandahålla tjänster, under förutsättning att det kan garanteras att samtliga personer som utövar eller har rätt att utöva försäkrings- och återförsäkringsförmedling på denna marknad behandlas lika.

Genom detta direktiv regleras inte försäkrings- eller återförsäkringsförmedling i tredje land.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla svårigheter av allmän natur som deras försäkringsförmedlare möter vid etablering eller bedrivande av försäkringsförmedlingsverksamhet i tredjeländer.

3a. Detta direktiv ska garantera att samma skyddsnivå tillämpas och att konsumenten får jämförbara standarder. Direktivet ska främja likvärdiga konkurrensvillkor och konkurrens på lika villkor mellan förmedlare oavsett om dessa är knutna till ett försäkringsföretag eller inte. Det är till fördel för konsumenterna om försäkringsprodukter förmedlas via flera kanaler och förmedlare med olika former av samarbete med försäkringsföretag, förutsatt att de är skyldiga att tillämpa liknande bestämmelser om konsumentskydd. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till detta vid genomförandet av detta direktiv.

Artikel 2

Definitioner

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:
  1. försäkringsföretag: ett **försäkringsföretag enligt definitionerna i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG** ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

Onsdagen den 26 februari 2014

2. återförsäkringsföretag: ett **återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG**.
- 3) försäkringsförmedling: verksamhet som består i att ge råd om, föreslå eller utföra annat förberedande arbete inför ingåendet av försäkringar, att ingå sådana avtal eller att bistå vid förvaltning och fullgörande av sådana avtal. **Verksamhet som består i att ge råd om, föreslå eller ingå försäkringsavtal** ska betraktas som försäkringsförmedling även när de bedrivs av **en anställd vid** ett försäkringsföretag **i direkt kontakt med kunden** utan medverkan av en försäkringsförmedlare.

Tillhandahållande av information om ett eller flera försäkringsavtal enligt kriterier som en kund väljer via en webbplats eller andra medier samt tillhandahållande av en rangordningslista med försäkringsprodukter, inklusive pris- och produktjämförelser, eller rabatter på premier, när kunden direkt i slutet av processen kan ingå ett försäkringsavtal med hjälp av en webbplats eller annat medium ska betraktas som försäkringsförmedling.

Ingen av följande verksamheter ska betraktas som försäkringsförmedling enligt detta direktiv:

- a) Tillhandahållande av information i enskilda fall till en kund inom ramen för annan yrkesverksamhet, om tillhandahållaren inte vidtar några ytterligare åtgärder för att bistå kunden med ingåendet eller fullgörandet av ett försäkringsavtal.
- b) Verksamhet som består i att enbart lägga fram data och information om potentiella försäkringstagare för försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag, eller i att enbart lägga fram information om försäkringsprodukter, försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag för potentiella försäkringstagare.
- 4) **försäkringsbaserad investeringsprodukt: en investeringsprodukt med ett återköpsvärde eller en löptid, vars återköpsvärde eller löptid direkt eller indirekt är helt eller delvis exponerad för marknadsfluktuationer, förutom**
  - a) **skadeförsäkringsprodukter som är upptagna i förteckningen i bilaga I till direktiv 2009/138/EG (skadeförsäkringsklasser),**
  - b) **livförsäkringskontrakt där ersättning enligt avtalet endast betalas ut vid dödsfall eller vid invaliditet till följd av skada, sjukdom eller funktionsnedsättning,**
  - c) **pensionsprodukter som enligt nationell lagstiftning som främsta syfte har att ge investerarna en inkomst vid pensionering och berättigar investeraren till vissa förmåner,**
  - d) **tjänstepensionsordningar som är officiellt erkända och som omfattas av direktiv 2003/41/EG eller direktiv 2009/138/EG,**
  - e) **individuella pensionsprodukter för vilka ett finansiellt bidrag från arbetsgivaren krävs enligt nationell lagstiftning och där arbetsgivaren eller arbetstagaren inte kan välja vem som tillhandahåller pensionsprodukten.**
5. försäkringsförmedlare: en fysisk eller juridisk person, utom försäkringsföretag **eller deras anställda**, som mot ersättning inleder eller bedriver försäkringsförmedling.
6. återförsäkringsförmedling: verksamhet som består i att ge råd om, föreslå eller utföra annat förberedande arbete inför ingåendet av **försäkringsavtal eller återförsäkringsavtal**, att ingå sådana avtal eller att bistå vid förvaltning och fullgörande av sådana avtal, särskilt vid skada, inklusive när verksamheten bedrivs av ett återförsäkringsföretag utan medverkan av en återförsäkringsförmedlare.

Följande verksamheter ska inte betraktas som återförsäkringsförmedling enligt detta direktiv:

- a) Tillhandahållande av information i enskilda fall inom ramen för annan yrkesverksamhet förutsatt att denna verksamhet inte syftar till att bistå kunden med ingåendet eller fullgörandet av ett återförsäkringsavtal.

Onsdagen den 26 februari 2014

aa) Yrkesmässig handläggning av ett återförsäkringsföretags skador och värdering och reglering av skador.

b) Verksamhet som består i att enbart lägga fram data och information om potentiella försäkringstagare för återförsäkringsförmedlare eller återförsäkringsföretag, eller i att enbart lägga fram information om återförsäkringsprodukter, återförsäkringsförmedlare eller återförsäkringsföretag för potentiella försäkringstagare.

7. försäkringsförmedlare: en fysisk eller juridisk person, utom försäkringsföretag, **eller deras anställda**, som mot ersättning inleder eller bedriver försäkringsförmedling.
8. anknuten försäkringsförmedlare: varje person som bedriver försäkringsförmedling för ett försäkringsföretags eller en försäkringsförmedlares räkning, eller för flera försäkringsföretags eller försäkringsförmedlares räkning, om försäkringsprodukterna inte konkurrerar med varandra, men som varken tar emot premierna eller de för kunden avsedda beloppen utan agerar helt och hållet på dessa försäkringsföretags eller försäkringsförmedlares ansvar, förutsatt att de försäkringsförmedlare på vars ansvar personen agerar inte själva agerar på ett annat försäkringsföretags eller en annan försäkringsförmedlares ansvar.

Som anknuten försäkringsförmedlare ska även den anses som bedriver försäkringsförmedling vid sidan av sin huvudsakliga yrkesverksamhet och som agerar på ett eller flera försäkringsföretags ansvar för de produkter som berör respektive försäkringsföretag, om försäkringen utgör ett komplement till varor eller tjänster som levereras eller tjänster som tillhandahålls inom ramen för denna huvudsakliga yrkesverksamhet.

9. rådgivning: tillhandahållande av en **personlig** rekommendation till en kund, antingen på dennes begäran eller på initiativ av ett försäkringsföretag eller en försäkringsförmedlare.
10. prestationsbaserad provision: ersättning i form av en provision ■ som grundas på i hur hög utsträckning förmedlaren uppnått **i förväg** överenskomna mål **eller trösklar** för **volymen av** försäljningen av försäkringar från **försäkringsgivaren**.
11. stora risker: **stora** risker enligt definitionen i artikel 13.27 i direktiv 2009/138/EG.
12. hemmedlemsstat:
- a) om förmedlaren är en fysisk person, den medlemsstat där förmedlaren har sin hemvist,
- b) om förmedlaren är en juridisk person, den medlemsstat där förmedlarens säte är beläget, eller om förmedlaren enligt nationell lagstiftning inte har något säte, den medlemsstat där förmedlarens huvudkontor är beläget.
13. värdmedlemsstat: den medlemsstat där en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare har en permanent närvaro eller ett etableringsställe eller tillhandahåller tjänster, och som inte är förmedlarens hemmedlemsstat.
14. varaktigt medium: ett varaktigt medium enligt definitionen i artikel 2 m i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽¹⁾.
-
16. nära förbindelser: en situation som avses i artikel 13.7 i direktiv 2009/138/EG.
17. huvudsakligt verksamhetsställe: den plats där huvudverksamheten sköts.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

Onsdagen den 26 februari 2014

18. ersättning: alla provisioner, avgifter eller betalningar, inbegripet ekonomiska **eller motsvarande** fördelar av alla slag, **liksom andra incitament**, som erbjuds eller utbetalas i samband med försäkringsförmedling.
19. **bindningsförfarande: erbjudande eller försäljning av en försäkringsprodukt i ett paket med andra separata kompletterande produkter eller tjänster där försäkringsprodukten inte görs tillgängligt för konsumenten separat.**
20. **paketeringsförfarande: erbjudande eller försäljning av en försäkringsprodukt i ett paket med andra separata kompletterande produkter eller tjänster där försäkringsprodukten också görs tillgängligt för konsumenten separat men inte nödvändigtvis på samma villkor som när det paketeras med de kompletterande tjänsterna.**
- 20a. **produkt: ett försäkringskontrakt som täcker en eller flera risker.**
- 20b. **icke-professionell: för konsumentmarknaden**

2. För att garantera att samma skyddsnivå tillämpas och att konsumenten får jämförbara standarder är det viktigt att detta direktiv främjar likvärdiga konkurrenvillkor och konkurrens på lika villkor mellan förmedlare oavsett om dessa är knutna till ett försäkringsföretag eller inte. Medlemsstaterna ska vid tillämpningen av detta direktiv ta hänsyn till hur viktigt det är att främja lika villkor och konkurrens på lika villkor.

KAPITEL II REGISTRERINGSKRAV

Artikel 3

Registrering

1. Utom när annat föreskrivs i artikel 4 ska försäkrings- och återförsäkringsförmedlare registreras i sin hemmedlemsstat vid en behörig myndighet **i enlighet med artikel 10.2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag** som är registrerade i medlemsstaterna i enlighet med rådets direktiv 73/239/EEG⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG⁽³⁾ ska inte behöva registrera sig på nytt enligt detta direktiv.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket, får medlemsstaterna föreskriva att försäkrings- och återförsäkringsföretag eller andra organ får samarbeta med de behöriga myndigheterna vid registrering av försäkrings- och återförsäkringsförmedlare samt när de krav som anges i artikel 8 ska tillämpas på dessa. I synnerhet får anknutna försäkringsförmedlare registreras av ett försäkringsföretag, en sammanslutning av försäkringsföretag eller av en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som kontrolleras av en behörig myndighet.

Medlemsstaterna får föreskriva att i de fall en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare agerar på ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags ansvar ska försäkringsförmedlaren inte vara skyldig att förse den behöriga myndigheten med den information som avses i artikel 3.7 a och b och den ansvariga försäkringsenheten ska förvissa sig om att försäkringsförmedlaren uppfyller villkoren för registrering enligt detta direktiv och iakttar övriga bestämmelser i direktivet. Medlemsstaterna får också föreskriva att den person eller enhet som påtar sig ansvaret för förmedlaren ska registrera den förmedlaren.

⁽¹⁾ Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1).

Onsdagen den 26 februari 2014

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa det krav som avses i första och andra stycket på alla fysiska personer som arbetar på ett försäkrings- eller återförsäkrings företag eller hos en registrerad försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare och som utövar försäkrings- eller återförsäkringsförmedling.

Medlemsstaterna ska se till att juridiska personer registreras och dessutom i registret ange namnen på de fysiska personer i ledningen som ansvarar för förmedlingsverksamheten.

2. Medlemsstaterna får upprätta mer än ett register för försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, förutsatt att de fastställer kriterier för registrering av förmedlarna.

Medlemsstaterna ska införa ett registreringssystem online bestående av en enda registreringsblankett som är tillgänglig på en webbplats på internet, vilken är lättillgänglig för försäkringsförmedlare och försäkringsföretag och medger att blanketten fylls i direkt online.

3. Medlemsstaterna ska se till att det inrättas ett enda informationsställe som gör det möjligt att enkelt och snabbt få tillgång till upplysningar från dessa olika register och som ska upprättas på elektronisk väg och uppdateras kontinuerligt. Detta enda informationsställe ska även innehålla upplysningar om de behöriga myndigheter i varje medlemsstat som avses i punkt 1 första stycket. I detta register ska det dessutom anges vilket land eller vilka länder som försäkringsförmedlaren är verksam i med stöd av etableringsfriheten eller friheten att tillhandahålla tjänster.

4. Eiopa ska upprätta, på sin webbplats offentliggöra och hålla uppdaterat ett gemensamt elektroniskt register med upplysningar om försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som har anmält en avsikt att bedriva gränsöverskridande verksamhet i enlighet med kapitel IV. Medlemsstaterna ska skyndsamt ge Eiopa relevant information så att myndigheten kan utföra denna uppgift. Registret ska innehålla en länk till varje relevant behörig myndighet i varje medlemsstat. Registret ska innehålla länkar till och vara tillgängligt från respektive webbplats för varje medlemsstats behöriga myndigheter. **Eiopa har rätt att få tillgång till uppgifter som lagras där. Eiopa och de behöriga myndigheterna har rätt att ändra lagrade uppgifter. Registrerade personer vars personuppgifter lagras och kan utväxlas har rätt till insyn och lämplig information.**

Eiopa ska upprätta en webbplats med länkar till de enda informationsställen som medlemsstaterna inrättat i enlighet med artikel 3.3.

Medlemsstaterna ska se till att registrering av försäkringsförmedlare, inbegripet anknutna försäkringsförmedlare, och återförsäkringsförmedlare endast är möjlig om yrkeskraven i artikel 8 är uppfyllda.

Medlemsstaterna ska även se till att försäkringsförmedlare, inbegripet anknutna försäkringsförmedlare, och återförsäkringsförmedlare som inte längre uppfyller dessa krav **omedelbart** stryks ur registret. Den behöriga myndigheten ska regelbundet göra en översyn av registreringens giltighet. Vid behov ska hemmedlemsstaten underrätta värdmedlemsstaten om denna strykning ur registret.

5. Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga myndigheterna **registrerar en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare endast om förmedlaren uppfyller kraven i artikel 8, eller att en annan förmedlare eller ett annat företag tar ansvar för att se till att förmedlaren uppfyller dessa krav i enlighet med artikel 3.1 tredje stycket.**

5a. Registrerade försäkrings- och återförsäkringsförmedlare ska kunna inleda och bedriva försäkrings- och återförsäkringsförmedling inom unionen med stöd av såväl etableringsfriheten som friheten att tillhandahålla tjänster.

En försäkringsförmedlare bedriver verksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster om den avser att erbjuda en försäkringstagare som är etablerad i en annan medlemsstat än den där försäkringsförmedlaren är etablerad ett försäkringsavtal avseende en risk som finns i en annan medlemsstat än den där försäkringsförmedlaren är etablerad.

De behöriga myndigheterna får till försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren utfärda ett dokument som gör det möjligt för alla som är intresserade att, genom att ta del av något av de register som avses i punkt 2, kontrollera att denne är vederbörligen registrerad.

Onsdagen den 26 februari 2014

Detta dokument ska innehålla åtminstone de uppgifter som avses i artikel 16 a i och **iii samt b i och iii** och, om det gäller en juridisk person, namn på den eller de fysiska personer som avses i punkt 1 fjärde stycket.

Medlemsstaten ska kräva att dokumentet återlämnas till den utfärdande behöriga myndigheten när försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren inte längre är registrerad.

6. Medlemsstaterna ska föreskriva att ansökningar från förmedlare om att tas med i registret behandlas inom två månader från det att en fullständig ansökan inlämnats, och att den sökande underrättas skyndsamt om beslutet.

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har infört lämpliga åtgärder som gör det möjligt för dem att övervaka huruvida försäkrings- och återförsäkringsförmedlare kontinuerligt uppfyller registreringskraven enligt detta direktiv.

7. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna begär **bevis för** följande, **som ett villkor för registrering**, från försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, **med undantag av anknutna förmedlare och förmedlare för vilka en annan försäkringsenhet tar ansvar för att se till att förmedlaren uppfyller dessa krav i enlighet med artikel 3.1 tredje stycket**:

- a) Uppgifter till de behöriga myndigheterna om identiteter för sådana aktieägare eller delägare, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, som har ett innehav i förmedlingsföretaget som överskrider 10 % och om hur stora dessa innehav är.
- b) Uppgifter till de behöriga myndigheterna om identiteter för personer som har nära förbindelser med försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren.
- c) Uppgifter som på ett tillfredsställande sätt visar att innehavet eller de nära förbindelserna inte hindrar de behöriga myndigheterna från att på ett ändamålsenligt sätt utöva sin tillsyn.

Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga myndigheter kräver att försäkrings- och återförsäkringsförmedlare för vilka artikel 3.7 är tillämplig utan dröjsmål underrättar dem när information som tillhandahålls enligt artikel 3.7 a och b ändras.

8. Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga myndigheterna vägrar registrering om lagar och andra författningar i ett tredjeland som reglerar en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilken eller vilka försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren har nära förbindelser, eller svårigheter att kontrollera efterlevnaden av dessa lagar och andra författningar, hindrar myndigheterna från att på ett ändamålsenligt sätt utöva sin tillsyn.

8a. Medlemsstaterna får föreskriva att de personer som utövade verksamhet som försäkringsförmedlare före den 1 januari 2014 och som var inskrivna i register samt har utbildning och erfarenhet som motsvarar kraven i detta direktiv, automatiskt ska registreras i det register som kommer att skapas, när kraven som fastställs i artikel 4.3 och 4.4 är uppfyllda.

KAPITEL III

FÖRENKLAT REGISTRERINGSFÖRFARANDE – DEKLARATION AV VERKSAMHET

Artikel 4

Förfarande för att deklarerat utövande av försäkringsförmedling som sidoverksamhet; yrkesmässig handläggning av skador eller värdering av skador

1. Registreringskraven i artikel 3 ska inte tillämpas på försäkringsförmedlare som har försäkringsförmedling som sidoverksamhet, förutsatt att förmedlaren verksamhet uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Försäkringsförmedlaren huvudsakligen yrkesverksamhet är inte försäkringsförmedling.
- b) Försäkringsförmedlaren förmedlar bara vissa försäkringsprodukter som kompletterar en produkt eller tjänst och som är tydligt identifierade i deklARATIONEN.
- c) De berörda försäkringsprodukterna täcker inte livförsäkring eller ansvarsförsäkring, utom när sådant skydd **utgör ett komplement till den produkt eller tjänst som förmedlaren erbjuder som huvudsaklig yrkesverksamhet.**

Onsdagen den 26 februari 2014

ca) förmedlaren arbetar på en registrerad förmedlares ansvar.

■

3. Försäkringsförmedlare som omfattas av punkterna 1 och 2 ska till den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat lämna en deklaration där de informerar den behöriga myndigheten om sin identitet, adress och yrkesverksamhet.

4. Förmedlare som omfattas av punkterna 1 och 2 ska omfattas av bestämmelserna i kapitlen I, III, IV, V, VIII och IX och artiklarna 15 och 16.

4a. Medlemsstaterna får tillämpa registreringskraven i artikel 3 på försäkringsförmedlare som omfattas av artikel 4, om de anser de vara nödvändigt med tanke på konsumentskyddet.

KAPITEL IV

FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER OCH ETABLERINGSFRIHET

Artikel 5

Utövande av friheten att tillhandahålla tjänster

1. Varje försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som avser att för första gången inleda verksamhet på en annan medlemsstats territorium inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster ska lämna följande uppgifter till den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat.

- a) Namn, adress och eventuellt registreringsnummer.
- b) Den eller de medlemsstater där förmedlaren avser att bedriva verksamhet.
- c) Kategori av förmedlare och, om tillämpligt, namn på det eller de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som representeras.
- d) Relevanta försäkringsklasser, om tillämpligt.
- e) Dokumentation av yrkeskunskap och kompetens.

2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska inom en månad efter att ha mottagit de uppgifter som avses i punkt 1 vidarebefordra dem till värdmedlemsstatens behöriga myndighet, som ska bekräfta mottagandet utan dröjsmål. Hemmedlemsstaten ska informera försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skriftligen om att uppgifterna har mottagits av värdmedlemsstaten och att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kan inleda verksamhet i värdmedlemsstaten.

Vid mottagandet av de uppgifter som avses i punkt 1 ska värdmedlemsstaten godta tidigare erfarenheter av försäkrings- eller återförsäkringsförmedlingsverksamhet, dokumenterade genom bevis på registrering eller deklarationer i hemmedlemsstaten, som bevisning för att nödvändig kunskap och kompetens innehas.

3. Bevis på tidigare registrering eller deklarationer ska fastställas med hjälp av bevisning för registrering som utfärdats eller deklarationer som mottagits av den behöriga myndigheten eller det behöriga organet i den sökandes hemmedlemsstat, vilken den sökande ska lämna till stöd för sin ansökan till värdmedlemsstaten.

4. Om någon av de uppgifter som lämnats i enlighet med punkt 1 ändras ska försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skriftligen meddela ändringen till hemmedlemsstatens behöriga myndighet minst en månad innan ändringen genomförs. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska också informera värdmedlemsstatens behöriga myndighet om ändringen så snart som det är praktiskt möjligt och senast en månad från den dag då den mottog meddelandet om ändring.

Onsdagen den 26 februari 2014

4a. En registrerad försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare bedriver en försäkringsförmedlingsverksamhet med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster om

- a) *den bedriver försäkrings- eller återförsäkringsförmedling med eller för en försäkringstagare som är bosatt eller etablerad i en annan medlemsstat än förmedlarens hemmedlemsstat,*
- b) *alla risker som ska försäkras finns i en annan medlemsstat än förmedlarens hemmedlemsstat,*
- c) *den uppfyller kraven i punkterna 1 och 4.*

Artikel 6

Utövande av etableringsfriheten

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som avser att utöva sin etableringsfrihet genom att etablera en filial på en annan medlemsstats territorium först ska underrätta sin hemmedlemsstats behöriga myndighet och lämna följande uppgifter till den:

- a) Namn, adress och, om tillämpligt, registreringsnummer.
- b) Den medlemsstat på vars territorium förmedlaren avser att etablera en filial eller en permanent närvaro.
- c) Kategori av förmedlare och, om tillämpligt, namn på det eller de försäkrings- eller återförsäkringsföretag som representeras.
- d) Relevanta försäkringsklasser, om tillämpligt.
- e) Ett verksamhetsprogram med beskrivning av de försäkrings- eller återförsäkringsförmedlingsverksamheter som ska bedrivas och etableringsställets organisatoriska struktur, inbegripet uppgifter om agents identitet om förmedlaren avser att använda sådana.
- f) Den adress i värdmedlemsstaten där dokument kan erhållas.
- g) Namn på den person som ska ansvara för ledningen av etableringsstället eller den permanenta närvaron.

1a. En försäkringsförmedlare är verksam i enlighet med etableringsfriheten om förmedlaren bedriver verksamhet i en värdmedlemsstat på obestämd tid via en permanent närvaro i den medlemsstaten.

2. Såvida hemmedlemsstatens behöriga myndighet inte har skäl att anse att försäkrings- eller återförsäkringsförmedlarens organisatoriska struktur eller ekonomiska situation är otillräcklig med tanke på den planerade förmedlingsverksamheten, ska den inom en månad efter att ha mottagit de uppgifter som avses i punkt 1 vidarebefordra dem till värdmedlemsstatens behöriga myndighet, som ska bekräfta mottagandet utan dröjsmål. Hemmedlemsstaten ska informera försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skriftligen om att uppgifterna har mottagits av värdmedlemsstaten och att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget kan inleda verksamhet i värdmedlemsstaten.

3. Om hemmedlemsstatens behöriga myndighet vägrar att vidarebefordra uppgifterna till värdmedlemsstatens behöriga myndighet, ska den meddela försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skälen till denna vägran inom en månad efter att ha mottagit samtliga de uppgifter som avses i punkt 1.

4. Om någon av de uppgifter som lämnats i enlighet med punkt 1 ändras ska försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren skriftligen meddela ändringen till hemmedlemsstatens behöriga myndighet minst en månad innan ändringen genomförs. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska också informera värdmedlemsstatens behöriga myndighet om ändringen så snart som det är praktiskt möjligt och senast en månad från den dag då den mottog meddelandet om ändring.

Artikel 7

Uppdelning av befogenheter mellan hemmedlemsstater och värdmedlemsstater

1. Om en försäkringsförmedlares huvudsakliga verksamhetsställe är beläget i en annan medlemsstat kan den behöriga myndigheten i den medlemsstaten överenskomma med hemmedlemsstatens behöriga myndighet att den ska agera som behörig myndighet i hemmedlemsstaten i fråga om de skyldigheter som avses i kapitlen VI, VII och VIII. Om en sådan överenskommelse nås ska hemmedlemsstatens behöriga myndighet utan dröjsmål informera försäkringsförmedlaren och Eiopa.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Vårdmedlemsstatens behöriga myndighet ska åta sig ansvaret för att säkerställa att tillhandahållandet av tjänster från etableringsstället på dess territorium sker i enlighet med de skyldigheter som anges i kapitlen VI och VII och de bestämmelser som antagits i enlighet med dessa kapitel.

Vårdmedlemsstatens behöriga myndighet ska ha rätt att granska arrangemangen för etablering och begära de ändringar som är strikt nödvändiga för att myndigheten ska kunna kontrollera efterlevnaden av skyldigheterna enligt kapitlen VI och VII och de bestämmelser som antagits i enlighet med dessa kapitel, när det gäller de tjänster som tillhandahålls eller den verksamhet som bedrivs av etableringsstället på dess territorium.

3. Om vårdmedlemsstaten har skäl att dra slutsatsen att en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som verkar på dess territorium inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster eller via ett etableringsställe överträder någon av de skyldigheter som anges i detta direktiv, ska den meddela dessa slutsatser till hemmedlemsstatens behöriga myndighet, som ska vidta lämpliga åtgärder. Om en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare, trots de åtgärder som vidtagits av hemmedlemsstatens behöriga myndighet, fortsätter att agera på ett sätt som tydligt skadar intresset för vårdmedlemsstatens konsumenter eller som hindrar försäkrings- och återförsäkringsmarknaderna att fungera väl, ska försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren omfattas av följande åtgärder:

- a) Efter att ha informerat hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska vårdmedlemsstatens behöriga myndighet vidta alla lämpliga åtgärder som behövs för att skydda konsumenterna och se till att försäkrings- och återförsäkringsmarknaderna fungerar väl, inbegripet genom att förhindra att den berörda försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren genomför ytterligare transaktioner på dess territorium; vårdmedlemsstatens behöriga myndighet ska informera kommissionen om dessa åtgärder utan onödigt dröjsmål.
- b) Vårdmedlemsstatens behöriga myndighet kan hänskjuta ärendet till Eiopa och begära dess hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i vilket fall Eiopa kan agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom den artikeln i fall där vårdmedlemsstatens och hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inte är överens.

4. När en vårdmedlemsstat behöriga myndigheter fastställer att en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som har ett etableringsställe på dess territorium överträder sådana lagar och andra författningar som antagits i den medlemsstaten i enlighet med de bestämmelser i detta direktiv som tilldelar befogenheter till en vårdmedlemsstat behöriga myndigheter, ska dessa myndigheter kräva att den berörda försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren upphör med sin överträdelse.

Om en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare, trots de åtgärder som vidtagits av vårdmedlemsstatens behöriga myndighet, fortsätter att agera på ett sätt som tydligt skadar intresset för vårdmedlemsstatens konsumenter eller som hindrar försäkrings- och återförsäkringsmarknaderna att fungera väl, ska försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren omfattas av följande åtgärder:

- a) Efter att ha informerat hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska vårdmedlemsstatens behöriga myndighet vidta alla lämpliga åtgärder som behövs för att skydda konsumenterna och se till att marknaderna fungerar väl, inbegripet genom att förhindra att den berörda försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren genomför ytterligare transaktioner på dess territorium; vårdmedlemsstatens behöriga myndighet ska informera kommissionen om dessa åtgärder utan onödigt dröjsmål.
- b) Vårdmedlemsstatens behöriga myndighet kan hänskjuta ärendet till Eiopa och begära dess hjälp i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1094/2010, i vilket fall Eiopa kan agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom den artikeln i fall där vårdmedlemsstatens och hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inte är överens.

KAPITEL V

ANDRA ORGANISATIONSKRAV

Artikel 8

Yrkeskrav och organisationskrav

1. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare samt sådana anställda hos försäkringsföretag som utför försäkringsförmedling, ska ha lämplig kunskap och kompetens enligt reglerna i förmedlarens eller företagets hemmedlemsstat, så att de kan fullgöra sina uppgifter och skyldigheter på ett tillfredsställande sätt .

Onsdagen den 26 februari 2014

Medlemsstaterna ska se till att **■** anställda hos **försäkrings- och återförsäkringsförmedlare samt försäkringsföretag som bedriver försäkringsförmedling som huvudsaklig yrkesverksamhet regelbundet** uppdaterar sin kunskap och kompetens, **anpassad till det arbete de utför och den aktuella marknaden.**

För att garantera att dessa bestämmelser följer en fortgående yrkesmässig utveckling måste personalen få tillräcklig och lämplig fortbildning på minst 200 timmar under en femårsperiod eller ett proportionellt antal timmar som de ägnar åt annat än sin huvudsakliga verksamhet. Medlemsstaterna ska även offentliggöra de kriterier som de har fastställt så att personalen kan uppfylla dessa kompetenskrav. Dessa kriterier ska inbegripa en förteckning över de kvalifikationer som medlemsstaterna erkänner.

För att åstadkomma detta ska myndigheterna inrätta mekanismer för att kontrollera, bedöma och certifiera denna kunskap och kompetens genom oberoende organ.

Medlemsstaterna ska anpassa kraven på kunskaper och kompetens i förhållande till försäkrings- och återförsäkringsförmedlarnas särskilda verksamhet och till de produkter som förmedlas, särskilt om förmedlaren bedriver en annan huvudsaklig yrkesverksamhet än försäkringsförmedling. **■** Medlemsstaterna får i de fall som avses i artikel 3.1 andra stycket **och för anställda hos försäkringsföretag som utför försäkringsförmedling** föreskriva att försäkringsföretaget eller försäkringsförmedlaren ska kontrollera att förmedlarnas kunskaper och kompetens stämmer överens med kraven i första stycket i denna punkt, samt att företaget eller förmedlaren vid behov ska tillhandahålla sådana förmedlare en utbildning som motsvarar de krav som gäller för de produkter som erbjuds av dessa förmedlare.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa kravet i första stycket i denna punkt på alla fysiska personer som arbetar på ett försäkringsföretag eller hos en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare och som bedriver försäkrings- eller återförsäkringsförmedling. Medlemsstaterna ska se till att ett skäligt antal av de personer i ledningen för sådana företag som ansvarar för förmedlingen av försäkrings- och återförsäkringsprodukter samt alla andra personer som direkt deltar i förmedlingen av försäkringar eller återförsäkringar kan styrka att de har de kunskaper och den kompetens som krävs för att utföra arbetet.

2. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare samt anställda hos försäkringsföretag som utför försäkringsförmedling ska ha god vandel. Ett minimikrav är att de **som är direkt involverade i marknadsföring och försäljning av en produkt** inte finns i polisregistret eller i något annat motsvarande nationellt register för allvarliga brott med anknytning till egendomsbrott eller andra brott i samband med ekonomisk verksamhet **■**.

Medlemsstaterna får i enlighet med bestämmelserna i artikel 3.1 andra stycket tillåta att försäkringsföretagen kontrollerar att försäkringsförmedlarnas vandel är god.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa kravet i första stycket i denna punkt på alla fysiska personer som arbetar på ett försäkringsföretag eller hos en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare och som utövar försäkrings- eller återförsäkringsförmedling. De ska dock se till att ledningen för sådana företag och all personal som direkt arbetar med försäkrings- eller återförsäkringsförmedling uppfyller kravet.

3. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare ska ha en ansvarsförsäkring som ska omfatta hela unionens territorium eller annan likvärdig garanti för ansvar till följd av fel eller försummelse i verksamheten, vilken minst ska täcka 1 250 000 euro per skada och totalt 1 850 000 euro för alla skador under ett år, såvida inte en sådan försäkring eller likvärdig garanti redan tillhandahålls av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller annat företag, för vars räkning eller med vars bemyndigande förmedlaren handlar, eller ett sådant företag har tagit fullt ansvar för förmedlarnas handlande.

4. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda kunderna mot försäkringsförmedlarnas oförmåga att överföra premien till försäkringsföretaget eller att överföra ersättningsbeloppet eller en återbetalning av premien till den försäkrade.

Onsdagen den 26 februari 2014

Detta ska göras på något eller flera av följande sätt:

- a) Bestämmelser i lag eller avtal, varigenom medel som kunden betalat till förmedlaren ska betraktas som betalade till företaget, medan medel som företaget betalat till förmedlaren inte ska betraktas som betalade till kunden förrän kunden verkligen får dem.
- b) Ett krav på att försäkringsförmedlare ska ha ekonomiska resurser som fortlöpande uppgår till 4 % av summan av mottagna årspremier, dock minst 18 750 euro.
- c) Ett krav på att kundmedel ska överföras via strikt avskilda kundkonton och på att dessa konton inte får användas för att gottgöra andra fordringsägare i händelse av konkurs.
- d) Ett krav på att en garantifond ska upprättas.

5. Ett krav för att bedriva försäkrings- eller återförsäkringsförmedling ska vara att de yrkeskrav som anges i denna artikel ständigt är uppfyllda.

6. Medlemsstaterna får fastställa strängare krav än de som anges i denna artikel eller lägga till ytterligare krav för de försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som är registrerade inom deras jurisdiktionsområde.

7. Eiopa ska regelbundet se över de belopp som anges i punkterna 3 och 4 med hänsyn till utvecklingen av det europeiska konsumentprisindex som offentliggörs av Eurostat. Den första översynen ska göras fem år efter den dag då detta direktiv träder i kraft, och därefter vart femte år efter den föregående översynen.

Eiopa ska utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn angående en anpassning av basbeloppen i euro enligt punkterna 3 och 4 som motsvarar den procentuella ändringen av det ovan angivna indexet från dagen för detta direktivs ikraftträdande till dagen för den första översynen eller från dagen för den senaste översynen till dagen för den nya översynen, och beloppet ska avrundas uppåt till närmaste hela euro.

Eiopa ska lägga fram dessa utkast till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen fem år efter detta direktivs ikraftträdande, och de successiva översynerna ska läggas fram vart femte år efter den föregående översynstidpunkten.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

8. **Medlemsstaterna ska specificera följande:**

- a) Begreppet tillräcklig kunskap och kompetens hos förmedlaren **och personal hos försäkringsföretag** för utförande av försäkringsförmedling med kunder, vilket avses i punkt 1 i denna artikel.
- b) Lämpliga kriterier för fastställande av i synnerhet den nivå på yrkeskvalifikationer, erfarenheter och färdigheter som krävs för att bedriva försäkringsförmedling.
- c) De åtgärder som försäkringsförmedlare och **personal hos** försäkringsföretag rimligen kan förväntas vidta för att uppdatera sin kunskap och kompetens via löpande fortbildning, så att de kan utföra sina arbetsuppgifter på ett tillfredsställande sätt.

8a. När en hemmedlemsstat registrerar en försäkringsförmedlare som har förvärvat yrkeskvalifikationer eller yrkeserfarenhet i en annan medlemsstat ska hänsyn tas till dessa kvalifikationer och denna erfarenhet i relation till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG⁽¹⁾ och de definitioner av kvalifikationsnivåer som återfinns i den europeiska referensramen för kvalifikationer för livslångt lärande i Europaparlamentets och rådets rekommendation⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande (EUT C 111, 6.5.2008, s. 1).

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 9

Offentliggörande av regler för att skydda allmänintresset

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras behöriga myndigheter på lämpligt sätt offentliggör de relevanta nationella bestämmelser för att skydda allmänintresset som är tillämpliga på bedrivande av försäkrings- och återförsäkringsförmedling på deras territorier.
2. En medlemsstat som önskar tillämpa och redan tillämpar bestämmelser om försäkringsförmedlare och försäljning av försäkringsprodukter som går utöver de bestämmelser som anges i detta direktiv ska säkerställa att den administrativa bördan av dessa bestämmelser står i proportion till behovet av konsumentskydd. Medlemsstaterna ska kontinuerligt övervaka dessa bestämmelser så att de fortlöpande är proportionerliga.
3. Eiopa ska utforma ett standardiserat informationsblad för regler för att skydda allmänintresset vilket ska fyllas i av respektive medlemsstats behöriga myndigheter. Det ska innefatta länkar till webbplatser för de behöriga myndigheterna där information om regler för att skydda allmänintresset offentliggörs. De nationella behöriga myndigheterna ska uppdatera denna information regelbundet och Eiopa ska göra den tillgänglig på engelska, franska och tyska på sin webbplats, där samtliga nationella regler för att skydda allmänintresset ska kategoriseras i olika relevanta rättsområden.
4. Medlemsstaterna ska inrätta en enda kontaktpunkt som ska ansvara för tillhandahållande av information om regler för att skydda allmänintresset i respektive medlemsstat. En lämplig behörig myndighet bör utgöra en sådan kontaktpunkt.
5. Eiopa ska före den ... [Tre år efter detta direktivs ikraftträdande] i en rapport granska och informera kommissionen om de regler för att skydda allmänintresset som offentliggjorts av medlemsstaterna i enlighet med denna artikel, mot bakgrund av behovet av att detta direktiv och den inre marknaden fungerar väl.

Artikel 10

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som har befogenhet att se till att detta direktiv genomförs. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om detta, med uppgift om eventuell ansvarsuppdelning.
2. De myndigheter som avses i punkt 1 ska vara antingen offentliga myndigheter eller organ som erkänts i nationell lagstiftning eller av en offentlig myndighet som genom nationell lagstiftning har fått uttrycklig behörighet till detta. De får inte vara försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller organisationer vilkas medlemmar direkt eller indirekt omfattar försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare.
3. De behöriga myndigheterna ska ha alla de befogenheter som är nödvändiga för att genomföra sina uppgifter. Om det finns flera behöriga myndigheter på en medlemsstats territorium, ska medlemsstaten sörja för ett nära samarbete dem emellan, så att de kan utföra sina respektive uppgifter på ett effektivt sätt.

Artikel 11

Utbyte av information mellan medlemsstaterna

1. De behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna ska samarbeta för att säkerställa att bestämmelserna i detta direktiv tillämpas på rätt sätt.
2. De behöriga myndigheterna ska utbyta information om de försäkrings- och återförsäkringsförmedlare som blivit föremål för en sådan sanktion som avses i kapitel VIII, och om sådan information kan få till följd att förmedlaren stryks ur registret över sådana förmedlare. De behöriga myndigheterna får dessutom utbyta relevant information på begäran av någon av dem.

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Alla personer som tar emot eller lämnar ut information i samband med detta direktiv ska vara bundna av tystnadsplikt på det sätt som föreskrivs i artikel 16 i rådets direktiv 92/49/EEG ⁽¹⁾ och artikel 15 i rådets direktiv 92/96/EEG ⁽²⁾.

Artikel 12

Klagomål

Medlemsstaterna ska se till att det inrättas förfaranden som innebär att kunder och andra berörda parter, särskilt konsumentorganisationer, kan anmäla klagomål mot försäkrings- och återförsäkringsförmedlare och försäkrings- och återförsäkringsföretag. Klagomålen ska under alla omständigheter besvaras.

Artikel 13

Twistlösning utanför domstol

1. **I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EU ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning .../.../EU ⁽⁴⁾ ska** medlemsstaterna se till att det inrättas lämpliga, effektiva, opartiska och oberoende förfaranden för klagomål och twistlösning utanför domstol avseende tvister mellan försäkringsförmedlare och kunder och mellan försäkringsföretag och kunder, i förekommande fall med hjälp av befintliga organ. Medlemsstaterna ska också se till att alla försäkringsföretag och försäkringsförmedlare deltar i förfaranden för twistlösning utanför domstol, när förfarandet resulterar i beslut **som kan vara bindande för förmedlaren, alternativt försäkringsföretaget, och kunden.**

■

2. Medlemsstaterna ska se till att dessa organ samarbetar för att lösa gränsöverskridande tvister.

2a. **Medlemsstaterna ska se till att försäkringsförmedlare som är etablerade på deras territorier informerar konsumenterna om namn, adress och webbadress för de organ för alternativ twistlösning som de omfattas av och som har behörighet att hantera potentiella konflikter mellan dem själva och konsumenterna.**

2b. **Försäkringsförmedlare i unionen som bedriver internetförsäljning inom och över gränserna ska i förekommande fall informera konsumenterna om plattformen för alternativ twistlösning och om sin e-postadress. Informationen ska göras tillgänglig på ett enkelt, direkt, väl synligt och beständigt sätt på försäkringsförmedlarens webbplats och, om erbjudandet görs per e-post eller genom ett annat textmeddelande som sänds på elektronisk väg, i det meddelandet. Informationen ska omfatta en elektronisk länk till plattformens webbplats. Försäkringsförmedlare ska också informera konsumenterna om plattformen för alternativ twistlösning när en konsument lämnar in ett klagomål till försäkringsförmedlaren, till ett system för hantering av konsumentklagomål som drivs av försäkringsförmedlaren eller till en företagsombudsman.**

2c. **Om en kund inleder ett förfarande för alternativ twistlösning som fastställts i nationell lagstiftning mot en försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag om rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv är försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget skyldigt att delta i det förfarandet.**

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) (EGT L 360, 9.12.1992, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EU av den ... om alternativ twistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (Direktivet om alternativ twistlösning) (EUT ...).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning .../.../EU av den ... om twistlösning online vid konsumenttvister (EUT ...).

Onsdagen den 26 februari 2014

2d. Vid tillämpningen av detta direktiv ska de behöriga myndigheterna samarbeta med varandra och med de enheter som ansvarar för klagomål och för de förfaranden för tvistlösning utanför domstol som avses i denna artikel, i den utsträckning som medges av gällande unionsrättsakter.

Artikel 14

Begränsning av användningen av förmedlare

Medlemsstaterna ska se till att försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, **när de utnyttjar tjänster som erbjuds av försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som är etablerade i unionen**, endast utnyttjar sådana försäkringsförmedlingstjänster och återförsäkringsförmedlingstjänster som tillhandahålls av registrerade försäkrings- och återförsäkringsförmedlare eller av sådana personer som avses i artikel 1.2 eller som har slutfört det deklarerationsförfarande som avses i artikel 4.

KAPITEL VI

INFORMATIONSKRAV OCH UPPFÖRANDEREGLER

Artikel 15

Allmän princip

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag när de utför försäkringsförmedling med kunder eller för kunders räkning **alltid** agerar **ärligt**, opartiskt, **pålitligt**, **hederligt** och professionellt i enlighet med sina kunders intresse.
2. All information, däribland reklammaterial, som försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag skickar till kunder eller potentiella kunder ska vara opartisk, tydlig och får inte vara vilseledande. Marknadsföringsbudskap ska **alltid** lätt kunna identifieras som sådana.

Artikel 16

Allmän information som ska lämnas av försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget

Medlemsstaterna ska fastställa regler som säkerställer följande:

- a) Försäkringsförmedlare – däribland anknutna försäkringsförmedlare – ska innan ett försäkringsavtal ingås **eller om det har skett någon väsentlig förändring av informationen till kunderna rörande försäkringsförmedlaren efter ingåendet av ett försäkringsavtal**, lämna följande information till kunder:
  - i) Dess identitet och adress och uppgift om att företaget är en försäkringsförmedlare.
  - ii) Uppgift om huruvida företaget ger råd om de försäkringsprodukter som säljs.
  - iii) De förfaranden som avses i artikel 12, genom vilka kunder och andra berörda parter kan anmäla klagomål mot försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, och om de förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol som avses i artikel 13.
  - iv) Det register där företaget finns med och hur man kan kontrollera att företaget är registrerat.
  - v) Uppgift om huruvida förmedlaren företräder kunden eller agerar för försäkringsföretagets räkning.
- b) Försäkringsföretag ska innan ett försäkringsavtal ingås lämna följande information till kunder:
  - i) Dess identitet och adress och uppgift om att företaget är ett försäkringsföretag.
  - ii) Uppgift om huruvida företaget ger råd om de försäkringsprodukter som säljs.
  - iii) De förfaranden som avses i artikel 12, genom vilka kunder och andra berörda parter kan anmäla klagomål mot försäkringsföretag, och om de förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol som avses i artikel 13.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 17

Intressekonflikter och öppenhet

1. Innan ett försäkringsavtal ingås ska försäkringsförmedlaren **■** lämna information till kunden åtminstone om följande:
  - a) Om förmedlaren, direkt eller indirekt, innehar mer än 10 % av rösterna eller av bolagskapitalet i ett visst försäkringsföretag.
  - b) Om ett visst försäkringsföretag eller ett moderbolag till ett visst försäkringsföretag, direkt eller indirekt, innehar mer än 10 % av rösterna eller av bolagskapitalet hos försäkringsförmedlaren.
  - c) I fråga om det avtal som föreslås uppgift om huruvida
    - i) förmedlaren ger råd på grundval av en opartisk och **personlig** analys, eller
    - ii) förmedlaren är avtalsenligt förpliktad att bedriva försäkringsförmedlingsverksamhet uteslutande med ett eller flera försäkringsföretag, varvid förmedlaren ska lämna ut namnen på dessa försäkringsföretag, eller
    - iii) förmedlaren inte är avtalsenligt förpliktad att bedriva försäkringsförmedlingsverksamhet uteslutande med ett eller flera försäkringsföretag och inte ger råd på grundval av en opartisk **och personlig** analys. I så fall ska förmedlaren lämna ut namnen på de företag med vilka han eller hon får bedriva och bedriver verksamhet.

■

- e) Uppgift om huruvida förmedlaren avseende försäkringsavtalet arbetar
  - i) på grundval av en avgift, dvs. att ersättningen betalas direkt av kunden, eller
  - ii) på grundval av en provision av något slag, dvs. att ersättningen ingår i försäkringspremien, eller
  - iii) på grundval av en kombination av de sätt som anges i led i och ii.

■

- ea) *Uppgift om huruvida den ersättning som mottas för försäkringsavtalet kommer från*
  - i) *försäkringstagaren,*
  - ii) *försäkringsföretaget,*
  - iii) *en annan försäkringsförmedlare,*
  - iv) *en kombination av leden i, ii och iii.*

Medlemsstaterna kan begära ytterligare information i enlighet med artikel 17a.

■

2. **Kunden har rätt att begära ytterligare detaljerad information i enlighet med punkt 1 ea.**
3. **När försäkringsföretaget säljer försäkringar direkt till kund ska det informera kunden om huruvida det förekommer** rörliga ersättningar som erhålls av dess anställda för distribution och handläggning av försäkringsprodukten i fråga.

■

5a. Vid intressekonflikter och för att stimulera sund konkurrens ska kunden få information om relevanta kvantitativa element av dessa aspekter på samma villkor som avses i punkt 1 ea och punkt 3 i denna artikel. Eiopa ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 senast den 31 december 2015 utveckla och regelbundet uppdatera riktlinjer, så att en konsekvent tillämpning av denna artikel kan garanteras.

Onsdagen den 26 februari 2014

Artikel 17a

Offentliggörande av information

Medlemsstaterna kan föreskriva eller behålla mer långtgående informationskrav för försäkringsförmedlare och försäkringsföretag när det gäller beloppen för ersättningar, avgifter, provisioner eller naturaförmåner vid förmedling, under förutsättning att medlemsstaten ser till att det råder lika villkor mellan alla distributionskanaler, inte snedvrider konkurrensen och följer unionslagstiftningen samt att de administrativa bördor som uppstår är proportionerliga i förhållande till konsumentskyddsnivån.

Artikel 18

Rådgivning och standarder för försäljning

1. **Om rådgivning ges** innan ett försäkringsavtal ingås ska försäkringsförmedlaren – däribland anknutna försäkringsförmedlare – eller försäkringsföretaget på grundval av de uppgifter kunden har lämnat

- a) identifiera kundens krav och behov,
- b) ange för kunden skälen till varje råd som ges beträffande en viss bestämd försäkringsprodukt .

2. De uppgifter som avses i punkt 1 a och b ska anpassas till den erbjudna försäkringsproduktens komplexitet och graden av ekonomisk risk för kunden, **oavsett vilken distributionskanal som väljs**.

3. När försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag **ger råd på grundval av en opartisk analys** ska de ge detta råd på grundval av en **opartisk** analys av ett så stort antal av de försäkringsavtal som finns på marknaden som gör det möjligt för dem att ge en **personlig** rekommendation **i konsumentens intresse** i enlighet med yrkesmässiga kriterier om vilket försäkringsavtal som **bäst** skulle passa kundens behov.

4. Innan ett avtal ingås och oavsett om rådgivning sker, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget ge kunden relevant information om försäkringsprodukten på ett förståeligt sätt så att denne kan fatta ett välgrundat beslut, samtidigt som de beaktar försäkringsproduktens komplexitet och typen av kund. **Denna information ska ges i en standardiserad informationsblankett i form av ett produktinformationsblad med ett språkbruk som gör det lätt att förstå. Den ska innehålla minst följande information:**

- a) Vilken typ av försäkring det gäller,
- b) beskrivning av vilka risker som försäkras och vilka risker som undantas,
- c) hur premier ska betalas och premieperioder,
- d) undantag,
- e) skyldigheter vid kontraktets början,
- f) skyldigheter under kontraktets löptid,
- g) skyldigheter i samband med krav på ersättning,
- h) kontraktsvillkor, inklusive kontraktets start- och slutdatum,
- i) hur avtalet kan avbrytas.

4a. Punkt 4 inte gäller inte

- a) investeringsprodukter enligt definitionen i artikel 4a i Europaparlamentets och rådets förordning .../.../EU⁽¹⁾, eller

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning.../.../EU om faktablad för investeringsprodukter (EUT ...).

Onsdagen den 26 februari 2014

b) försäljning av försäkringsprodukter med investeringsinslag, enligt vad som avses i kapitel VII i detta direktiv.

Artikel 19

Undantag från informationsplikt och flexibilitetsregel

1. Den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 behöver inte tillhandahållas när försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget förmedlar försäkringar mot stora risker, när det rör sig om förmedling av återförsäkringsförmedlare eller återförsäkringsföretag eller när det rör sig om professionella kunder i enlighet med bilaga.

2. Medlemsstaterna får behålla eller anta strängare bestämmelser avseende de informationskrav som avses i artiklarna 16, 17 och 18, förutsatt att dessa bestämmelser överensstämmer med unionsrätten. Medlemsstaterna ska informera Eiopa och kommissionen om dessa nationella bestämmelser.

2a. Medlemsstater som behåller eller antar strängare regler för försäkringsförmedlare ska se till att dessa regler respekterar principerna om lika villkor och att den administrativa bördan till följd av dessa regler står i proportion till förbättringen av konsumentskyddet.

3. För att på alla sätt åstadkomma en hög grad av insyn ska Eiopa se till att de nationella bestämmelser som den informeras om även meddelas konsumenterna, försäkringsförmedlarna och försäkringsföretagen.

Artikel 20

Former för informationen

1. All information som ska lämnas enligt artiklarna 16, 17 och 18 ska meddelas kunderna

a) på papper,

b) klart och korrekt på ett sätt som är förståeligt för kunden, och

c) på ett officiellt språk i den medlemsstat där risken är belägen eller den medlemsstat där åtagandet görs eller på ett annat språk som parterna har kommit överens om. Informationen ska ges gratis.

2. Genom undantag från punkt 1 a får den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 lämnas till kunden på ett av följande medier:

a) På ett varaktigt medium annat än papper, när villkoren i punkt 4 är uppfyllda.

b) På en webbplats, när villkoren i punkt 5 är uppfyllda.

3. När den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 lämnas på ett varaktigt medium annat än papper eller på en webbplats ska emellertid på begäran ett pappersexemplar lämnas till kunden gratis.

4. Den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 får lämnas på ett varaktigt medium annat än papper när följande villkor är uppfyllda:

a) Användningen av det varaktiga mediet är lämplig med hänsyn till de affärsförbindelser som råder mellan förmedlaren eller försäkringsföretaget och kunden.

b) Kunden har fått välja mellan information på papper och på ett varaktigt medium, och har valt det sistnämnda.

5. Den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 får lämnas på en webbplats om den tillställs kunden personligen eller om följande villkor är uppfyllda:

a) Lämnandet av den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 på en webbplats är lämpligt med hänsyn till de affärsförbindelser som råder mellan förmedlaren eller försäkringsföretaget och kunden.

b) Kunden har gått med på att den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 lämnas på en webbplats.

Onsdagen den 26 februari 2014

- c) Kunden har på elektronisk väg underrättats om adressen till webbplatsen och den plats på webbplatsen där denne kan få tillträde till den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18.
- d) Det är säkerställt att den information som avses i artiklarna 16, 17 och 18 är tillgänglig på webbplatsen under en så lång period som kunden rimligen kan förväntas behöva den.
6. För tillämpningen av punkterna 4 och 5 ska lämnandet av information på ett varaktigt medium annat än papper eller på en webbplats anses vara lämpligt med hänsyn till de affärsförbindelser som råder mellan förmedlaren eller försäkringsföretaget och kunden, om det finns bevisning för att kunden har regelbunden tillgång till internet. Om kunden tillhandahåller en e-postadress för affärsförbindelserna i fråga ska detta betraktas som sådan bevisning.
7. Vid telefonförsäljning ska förhandsinformationen till kunden överensstämja med unionsregler som är tillämpliga på distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter. **Efter att kunden har valt att få information via ett annat medium än papper, i enlighet med punkt 4**, ska information lämnas till kunden i enlighet med punkt 1 eller 2 omedelbart efter det att försäkringsavtalet har ingåtts.

Artikel 21a

Kopplingsförbehåll och paketförsäljning

1. När försäkring erbjuds tillsammans med en annan tjänst eller kompletterande produkt som en del av ett paket ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget informera kunden och ge denne möjlighet att köpa de olika komponenterna tillsammans eller separat och upplysa om premierna eller priserna för varje komponent. Detta hindrar inte förmedling av försäkringsprodukter med olika nivåer på försäkringsskyddet eller försäkringar som täcker flera risker.
2. När de risker som täcks av ett sådant avtal eller paket som erbjuds en kund troligtvis avviker från de risker som är förknippade med de ingående komponenterna när de betraktas separat, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget på kundens begäran ge en adekvat beskrivning av de komponenter som ingår i avtalet eller paketet och hur deras sammankoppling ändrar riskerna.
3. Eiopa ska senast den ... [18 månader efter detta direktivs ikraftträdande] i samarbete med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) Esma, genom den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna utveckla och regelbundet uppdatera riktlinjer för utvärdering och tillsyn av kopplingsförbehållspraxis, och särskilt ange de situationer när kopplingsförbehåll inte är förenligt med artikel 15.1.
4. Medlemsstaterna ska se till att försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag som ger råd försäkras sig om att det totala paketet med försäkringsprodukter motsvarar kundens önskemål och behov.
5. Medlemsstaterna får behålla eller anta ytterligare striktare åtgärder eller ingripa från fall till fall för att förbjuda försäljning av försäkringar tillsammans med andra tjänster eller produkter som en del av ett paket eller som villkor för samma avtal eller paket, om de kan visa att sådan praxis är till nackdel för konsumenterna.

Onsdagen den 26 februari 2014

KAPITEL VII

YTTERLIGARE KONSUMENTSKYDDSKRAV FÖR FÖRSÄKRINGSPRODUKTER MED INVESTERINGSINSLAG

Artikel 22

Tillämpningsområde

I detta kapitel fastställs ytterligare krav på **försäkringsförmedlingsverksamhet, utöver dem som anges i artiklarna 15, 16, 17 och 18**, när den i samband med försäljning av försäkringsprodukter med investeringsinslag bedrivs av

- a) en försäkringsförmedlare,
- b) ett försäkringsföretag.

Artikel 23

Intressekonflikter

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag vidtar alla lämpliga åtgärder för att identifiera intressekonflikter mellan å ena sidan dem själva, inbegripet deras chefer, anställda och anknutna försäkringsförmedlare eller andra personer som direkt eller indirekt är knutna till dem i ett kontrollförhållande, och å andra sidan deras kunder, eller intressekonflikter mellan kunder, som uppstår vid bedrivande av **alla former av** försäkringsförmedling.

2. Om de **organisatorisk eller administrativa arrangemang** som försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget vidtar **i enlighet med** artiklarna 15, 16 och 17 inte är tillräckliga för att med rimliga garantier förebygga risken för att kunders **intressen skadas** ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget **i förekommande fall** tydligt informera kunden om intressekonflikternas allmänna karaktär **och** ursprung, innan affärstransaktioner genomförs för kundens räkning.

2a. Den information som avses i punkt 2 ska

- a) **lämnas på ett varaktigt medium, och**
- b) **innehålla tillräckligt detaljerade uppgifter, med beaktande av typen av kund, för att göra det möjligt för kunden att fatta ett välgrundat beslut om den försäkringsförmedlingsverksamhet i samband med vilken intressekonflikten uppstår.**

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33 för att

- a) specificera **de** åtgärder **som** försäkringsförmedlare **eller** försäkringsföretag rimligen kan förväntas genomföra för att identifiera, förebygga, hantera och informera om intressekonflikter **när de bedriver** försäkringsförmedling,
- b) **etablera** lämpliga kriterier för fastställande av de typer av intressekonflikter som kan skada intresset hos kunder eller potentiella kunder till försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget.

Artikel 24

Allmänna principer och information till kunder

1. Medlemsstaterna ska **se till** att försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag när de **bedriver** försäkringsförmedling med kunder eller för kunders räkning agerar hederligt, opartiskt och professionellt i enlighet med sina kunders bästa intresse och i synnerhet iakttar de principer som anges i denna artikel och artikel 25.

2. All information, däribland reklammaterial, som försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag skickar till kunder eller potentiella kunder ska vara opartisk, tydlig och får inte vara vilseledande. Reklammaterial ska lätt kunna identifieras som reklammaterial.

Onsdagen den 26 februari 2014

3. Kunder och potentiella kunder ska få lämplig information om följande:
- a) Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget och dess tjänster. När rådgivning sker ska det anges huruvida råden ges på oberoende grund och om de baseras på en bred eller mer begränsad analys av marknaden, och huruvida försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget kommer att tillhandahålla kunden en löpande bedömning av **hur lämplig** den rekommenderade **försäkringsprodukten med investeringsinslag är för kunder**.
  - b) **Försäkringsprodukter med investeringsinslag** och föreslagna placeringsstrategier. **Detta** bör innefatta lämpliga riktlinjer om, och varningar för, de risker som är förknippade med investeringar i dessa **instrument** eller särskilda placeringsstrategier, **■**
- (ba) **Alla kostnader och andra avgifter som rör försäkringsförmedling eller sidotjänster, vilket måste inkludera eventuell kostnad för rådgivning, kostnaden för det finansiella instrument som rekommenderas eller marknadsförs till kunden och hur kunden får betala för det, inklusive eventuella tredjepartsbetalningar.** [Ändr. 8]

3a. **Informationen om alla kostnader och avgifter, inbegripet kostnader och avgifter för förmedlingstjänsten och försäkringsprodukten, som inte orsakas av underliggande marknadsrisk, ska sammanställas så att kunden kan förstå den totala kostnaden liksom den kumulativa effekten på investeringens avkastning och, när kunden så begär, en uppdelning per post. Sådan information ska i förekommande fall ges till kunden regelbundet, och åtminstone årligen, under investeringens varaktighet.**

Den information som avses i första stycket och i punkt 6a ska tillhandahållas i en begriplig form på ett sådant sätt att kunder eller presumtiva kunder har rimlig möjlighet att förstå arten av och den risk som är förknippad med den investeringstjänst och den specifika typ av försäkringsprodukt med investeringsinslag som erbjuds, och därigenom är väl informerade inför investeringsbesluten. Medlemsstaterna får medge att denna information lämnas i standardiserad form. [Ändr. 9]

4. Den information som avses i **punkterna 2 och 3** bör lämnas på ett förståeligt sätt så att kunder eller potentiella kunder får rimliga möjligheter att förstå arten av och riskerna med den specifika **typ av försäkringsbaserad investeringsprodukt** som erbjuds, och följaktligen blir i stånd att fatta välgrundade investeringsbeslut. Denna information får lämnas i standardiserad form, **i enlighet med artikel 18.4.**

5. **Medlemsstaterna ska kräva att** försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag, **när dessa** informerar kunder om att råd om försäkringar ges på oberoende grund, **ska informera kunden om arten av den ersättning som mottas för försäkringsavtalet.**

a) **Det urval av försäkringsprodukter som rekommendationen kommer att baseras på, och särskilt om urvalet är begränsat till sådana försäkringsprodukter som erbjuds eller tillhandahålls av enheter som har nära förbindelser med den förmedlare som representerar kunden.**

5a. **Medlemsstaterna får dessutom förbjuda eller ytterligare begränsa möjligheten för tredje part att erbjuda eller acceptera avgifter, provisioner eller naturaförmåner vid tillhandahållande av rådgivning om försäkringar. Detta kan innebära krav på att alla sådana avgifter, provisioner eller naturaförmåner återlämnas till kunden eller räknas av mot avgifter som kunden betalar.**

Medlemsstaterna kan dessutom kräva att när en förmedlare informerar kunden om att rådgivningen ges på oberoende grund, ska förmedlaren bedöma ett tillräckligt stort antal av de försäkringsprodukter som är tillgängliga på marknaden och som är tillräckligt diversifierade med avseende på typ och berörda försäkringsgivare eller produktleverantörer för att säkerställa att kundens mål kan tillgodoses på lämpligt sätt och inte enbart sådana försäkringsprodukter som erbjuds eller tillhandahålls av enheter som har nära förbindelser med förmedlaren.

5b. **En försäkringsförmedlare ska fastställa och tillämpa effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden så att alla rimliga mått och steg vidtas för att förhindra att deras kunders intressen påverkas negativt av intressekonflikter i enlighet med artikel 23.**

Onsdagen den 26 februari 2014

Ett försäkringsföretag som utvecklar finansiella instrument för försäljning till kunder ska fastställa, tillämpa och ompröva en process för godkännande av varje försäkringsprodukt eller varje betydande förändring av existerande försäkringsprodukter innan de marknadsförs eller distribueras till kunder.

Produktgodkännandeprocessen ska specificera en fastställd målmarknad av slutkunder inom den relevanta kundkategorin för varje produkt och säkerställa att alla relevanta risker för en sådan fastställd målmarknad bedöms och att den avsedda distributionsstrategin är förenlig med den fastställda målmarknaden.

Försäkringsföretaget ska också regelbundet se över de finansiella instrument som det erbjuder eller marknadsför, med beaktande av alla händelser som väsentligt skulle kunna påverka den potentiella risken för den fastställda målmarknaden, för att åtminstone bedöma huruvida produkten fortfarande är förenlig med behoven på den fastställda målmarknaden och huruvida den avsedda distributionsstrategin fortfarande är lämplig. [Ändr. 11]

6. Eiopa ska senast den ... [18 månader efter detta direktivs ikraftträdande] utveckla och regelbundet uppdatera riktlinjer för utvärdering och tillsyn av motköpspraxis, och särskilt ange de situationer när kopplingsförbehåll inte är förenligt med skyldigheterna i punkt 1.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33 för att **specificera de principer som försäkringsförmedlare och försäkringsföretag måste iaktta** när de **bedriver** försäkringsförmedling med kunder. I dessa delegerade akter ska följande beaktas:

- a) Arten av den eller de tjänster som kunden eller den potentiella kunden erbjuds eller tillhandahålls, med beaktande av transaktionernas typ, föremål, storlek och frekvens.
- b) Arten av de produkter som erbjuds eller övervägs, inklusive olika typer av **försäkringsprodukter med investeringsinslag**.

Artikel 25

Bedömning av lämplighet och ändamålsenlighet och rapportering till kunder

1. När de ger råd ska försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag skaffa nödvändig information om kundens eller den potentiella kundens kunskaper och erfarenheter på **investeringsområdet** av betydelse för den specifika typen av produkt samt om kundens eller den potentiella kundens ekonomiska situation och placeringsmål, **så att** försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget **kan rekommendera kunden eller den potentiella kunden den försäkringsförmedling eller de försäkringsprodukter med investeringsinslag** som är lämpliga för kunden eller den potentiella kunden.

2. Medlemsstaterna ska se till att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag, när de **bedriver annan** försäkringsförmedling **än den som avses i punkt 1**, begär att kunden eller den potentiella kunden lämnar information om sina kunskaper och erfarenheter på investeringsområdet av betydelse för den **försäkringsprodukt med investeringsinslag** som erbjuds eller efterfrågas, så att försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget kan bedöma huruvida den **avsedda försäkringsförmedlingen eller försäkringsprodukten med investeringsinslag** är ändamålsenlig för kunden.

Om försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget på grundval av den information som mottagits enligt föregående stycke anser att **försäkringsprodukten med investeringsinslag** inte är ändamålsenlig för kunden eller den potentiella kunden, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget varna kunden eller den potentiella kunden. Denna varning får ges i standardiserad form.

När kunder eller potentiella kunder inte lämnar den information som avses i första stycket eller om de lämnar otillräcklig information om sina kunskaper och erfarenheter, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget informera dem om att de inte kan fastställa huruvida den **avsedda försäkringsprodukten med investeringsinslag** är ändamålsenlig för dem. Denna varning får ges i standardiserad form.

2a. **Medlemsstaterna ska tillåta försäkringsförmedlare och försäkringsföretag att, när de utför försäkringsförmedling som endast innebär att genomföra kundernas order, tillhandahålla sina kunder dessa tjänster utan att behöva inhämta den information eller göra den bedömning som anges i punkt 2 när alla följande villkor är uppfyllda:**

Onsdagen den 26 februari 2014

a) *Verksamheten rör någon av nedanstående försäkringsprodukter med investeringsinslag:*

i) *kontrakt som endast ger investeringsexponering för bakomliggande finansiella instrument som bedöms som icke-komplexa enligt direktiv .../.../EU [MiFID] och som inte har en struktur som gör det svårt för kunden att förstå den involverade risken, eller*

ii) *andra icke-komplexa försäkringsprodukter med investeringsinslag, med avseende på denna punkt.*

b) *Försäkringsförmedlingen bedrivs på initiativ av kunden eller den potentiella kunden.*

c) *Kunden eller den potentiella kunden har tydligt informerats, via ett standardiserat format eller ej, att när försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget tillhandahåller denna försäkringsförmedling är de inte skyldiga att utvärdera hur lämplig den försäkringsprodukt med investeringsinslag eller den försäkringsförmedling som de erbjuder respektive bedriver är, och att kunden eller den potentiella kunden inte skyddas av de relevanta uppförandereglerna.*

d) *Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget uppfyller sina förpliktelser enligt artikel 23.*

3. Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget ska upprätta ett register som innehåller det eller de dokument som har överenskommit mellan **förmedlaren/företaget** och kunden och som beskriver parternas respektive rättigheter och skyldigheter och de övriga villkor enligt vilka försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget kommer att **bedriva försäkringsförmedling för kunden**. Parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet kan anges genom en hänvisning till andra dokument eller juridiska texter.

4. Försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget ska **ge kunden** tillfredsställande rapporter om den **försäkringsförmedling** som tillhandahålls. Denna rapportering ska innefatta regelbundna meddelanden till kunder, med beaktande av de berörda **försäkringsprodukternas med investeringsinslag** art och komplexitet och arten av **den försäkringsförmedling som bedrivs för kunden**, och ska, i tillämpliga fall, innefatta uppgifter om kostnader för de **aktiviteter** som utförts för kundens räkning.

När försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag ger råd ska de, innan de har kommit överens med kunden om en försäkringsprodukt med investeringsinslag, på ett varaktigt medium ge kunden ett utlåtande med specifikation av de råd som getts och hur dessa råd återspeglar kundens preferenser, mål, och andra särdrag.

Om avtalet har ingåtts med hjälp av en teknik för distanskommunikation som hindrar att ett lämplighetsutlåtande ges i förväg, kan försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget lämna ett skriftligt lämplighetsutlåtande på ett varaktigt medium direkt efter att kunden binds av ett avtal.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 33 för att **specificera de principer som försäkringsförmedlare och försäkringsföretag måste iaktta** när de **bedriver** försäkringsförmedling med kunder. I dessa delegerade akter ska följande beaktas:

a) Arten av de tjänster som kunden eller den potentiella kunden erbjuds eller tillhandahålls, med beaktande av transaktionernas typ, föremål, storlek och frekvens.

b) Arten av de produkter som erbjuds eller tas under övervägande, inklusive olika typer av **finansiella instrument och banksättningar som avses i artikel 1.2 i direktiv .../.../EU [MiFID]**.

ba) *Kundens, eller den potentiella kundens, ställning som icke-professionell eller professionell kund.*

5a. *Eiopa ska senast den ... [18 månader efter detta direktivs ikraftträdande] utveckla och regelbundet uppdatera riktlinjer för utvärdering och tillsyn av försäkringsprodukter med investeringsinslag med en struktur som gör det svårt för kunden att förstå den risk som finns, i enlighet med punkt 3 a.*

Onsdagen den 26 februari 2014

KAPITEL VIII SANKTIONER OCH ANDRA ÅTGÄRDER

Artikel 26

Administrativa sanktioner och andra åtgärder

1. Medlemsstaterna ska se till att deras administrativa sanktioner och åtgärder är effektiva, proportionerliga och avskräckande.
2. Medlemsstaterna ska se till att i de fall försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare överträder skyldigheter som gäller för dem ska administrativa sanktioner och andra åtgärder kunna tillämpas på ledamöter av deras ledningsorgan och på alla andra fysiska eller juridiska personer som enligt den nationella lagstiftningen är ansvariga för överträdelsen.
3. De behöriga myndigheterna ska ges alla de undersökningsbefogenheter som de behöver för att kunna utföra sina uppgifter. Vid utövandet av sina befogenheter att utfärda sanktioner ska de behöriga myndigheterna ha ett nära samarbete för att säkerställa att sanktioner eller andra åtgärder leder till önskade resultat och samordna sina insatser när de hanterar gränsöverskridande fall, **med beaktande av villkoren för laglig databehandling i enlighet med direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001. De behöriga myndigheterna får begära dokument eller annan information genom ett formellt beslut i vilket den rättsliga grunden för begäran om informationen, tidsfristen för att efterkomma begäran samt mottagarens rätt att begära rättslig prövning av beslutet ska anges.**

Artikel 27

Offentliggörande av sanktioner

Medlemsstaterna ska föreskriva att den behöriga myndigheten omgående offentliggör alla sanktioner och andra åtgärder som beslutats vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits för att genomföra detta direktiv, däribland information om överträdelsens typ och art och ansvariga personers identitet, **endast om sanktionen eller en annan åtgärd har blivit slutgiltig och inte kan överklagas eller tas upp till rättslig prövning.** Om ett offentliggörande skulle vålla de berörda parterna en oproportionerligt stor skada ska de behöriga myndigheterna offentliggöra sanktionerna på anonym grund.

Artikel 28

Överträdelser

1. Denna artikel ska tillämpas på följande aktörer:
  - a) Försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som inte är registrerade i en medlemsstat och inte omfattas av artikel 1.2 eller artikel 4.
  - b) Personer som bedriver försäkringsverksamhet som sidoverksamhet utan att ha lämnat en deklARATION enligt artikel 4 eller som har lämnat en sådan deklARATION men inte uppfyller villkoren i artikel 4.
  - c) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som använder sådana personers försäkrings- eller återförsäkringsförmedlingstjänster som varken är registrerade i en medlemsstat eller avses i artikel 1.2 och inte har lämnat en deklARATION enligt artikel 4.
  - d) Försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som har erhållit registrering på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt, i strid med artikel 3.
  - e) Försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare eller försäkringsföretag som inte iakttar bestämmelserna i artikel 8.
  - f) Försäkringsföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som inte iakttar uppförandereglerna enligt kapitlen VI och VII.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Medlemsstaterna ska se till att de administrativa sanktioner och andra åtgärder som kan tillämpas i de fall som avses i punkt 1 åtminstone inbegripes följande:

- a) Ett offentligt utlåtande med uppgift om den berörda fysiska eller juridiska personen och överträdelsens art.
- b) En order enligt vilken det krävs att den fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta agerande.
- c) I fråga om försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare, återkallelse av registrering i enlighet med artikel 3.
- d) Ett **tillfälligt** förbud mot alla ledamöter i ledningsorganet för försäkrings- eller återförsäkringsförmedlaren eller försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, som hålls ansvariga för överträdelsen, att utföra arbetsuppgifter hos en försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
- e) I fråga om juridiska personer, administrativa ekonomiska sanktioner på upp till 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning under föregående räkenskapsår. Om den juridiska personen är ett dotterföretag till ett moderföretag ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för moderföretaget med det yttersta ägarintresset under föregående räkenskapsår.
- f) I fråga om fysiska personer, administrativa ekonomiska sanktioner på upp till 5 000 000 euro eller, i de medlemsstater där euro inte är officiell valuta, motsvarande värde i nationell valuta på den dag då detta direktiv träder i kraft.

Om den fördel som erhållits genom överträdelsen kan fastställas ska medlemsstaterna säkerställa att maximivån inte är lägre än två gånger beloppet av den fördelen.

Artikel 29

Effektiv tillämpning av **sanktioner**

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra åtgärder och nivån på administrativa sanktionsavgifter, beaktar alla relevanta omständigheter, bland annat följande, **där så är lämpligt**:

- a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.
- b) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens grad av ansvar.
- c) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens ekonomiska bärkraft, som den indikeras genom den juridiska personens totala omsättning eller den fysiska personens årsinkomst.
- d) Omfattningen av de fördelar som erhållits eller de förluster som undvikits av den ansvariga fysiska eller juridiska personen, i den mån de kan fastställas.
- e) Förluster för tredje parter orsakade av överträdelsen, i den mån de kan fastställas.
- f) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten.
- g) Tidigare överträdelser från den ansvariga fysiska eller juridiska personens sida.

■

3. Detta direktiv ska inte påverka befogenheterna för en värdmedlemsstat att vidta lämpliga åtgärder för att på sitt territorium förebygga eller beivra handlingar som strider mot bestämmelser i lagar eller andra författningar som antagits för att skydda allmänintresset. Sådana åtgärder ska innefatta möjligheten att hindra de försäkrings- eller återförsäkringsförmedlare som överträder reglerna från att bedriva fortsatt verksamhet på värdmedlemsstatens territorium.

Artikel 30

Rapportering av överträdelser

1. Medlemsstaterna ska se till att behöriga myndigheter etablerar effektiva system för att uppmuntra rapportering av överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits för genomförande av detta direktiv till behöriga myndigheter.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Dessa system ska åtminstone omfatta följande:
  - a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter och uppföljning av dem.
  - b) Lämpligt skydd, **inklusive anonymitet när så är lämpligt, för dem** som avslöjar överträdelser som begåtts inom organisationen.
  - c) Skydd av personuppgifter för både den person som rapporterar en överträdelse och den fysiska person som påstås vara ansvarig för en överträdelse, i enlighet med de principer som fastställs i direktiv 95/46/EG.

Identiteten för de personer som rapporterar överträdelser och de som påstås ha begått överträdelser ska vara skyddad i alla skeden av förfarandet, såvida den inte måste anges enligt nationell lagstiftning i samband med vidare utredningar eller rättegångar.

Artikel 31

Information till Eiopa om sanktioner

1. Medlemsstaterna ska årligen ge Eiopa information i aggregerad form om alla administrativa åtgärder eller sanktioner som beslutats i enlighet med artikel 26.

De behöriga myndigheterna ska årligen ge Eiopa information i aggregerad form om alla administrativa åtgärder eller sanktioner som beslutats i enlighet med artikel 26.

2. Om den behöriga myndigheten har offentliggjort en administrativ åtgärd eller sanktion ska den samtidigt informera Eiopa om denna.

3. Eiopa ska utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande i fråga om förfaranden och formulär för att lämna information enligt denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den ... [6 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.

KAPITEL IX

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 32

Skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna ska tillämpa direktiv 95/46/EG på den behandling av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna i enlighet med detta direktiv.
2. Förordning (EG) nr 45/2001 ska tillämpas på den behandling av personuppgifter som utförs av Eiopa i enlighet med detta direktiv.

Artikel 33

Delegerade akter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 34 med avseende på artiklarna 23, 24 och 25.

Artikel 34

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

Onsdagen den 26 februari 2014

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 23, 24 och 25 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den dag då detta direktiv träder i kraft.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 23, 24 och 25 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 23, 24 och 25 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har några invändningar mot den delegerade akten inom en period av **tre** månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med **tre** månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 34a

Ytterligare bestämmelser för förslag till tekniska standarder för tillsyn

1. *Utan hinder av eventuella tidsgränser för inlämnandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen ska kommissionen lägga fram sina förslag i intervall av 12, 18 och 24 månader.*
2. *Kommissionen ska inte anta tekniska standarder för tillsyn när Europaparlamentets granskningstid genom uppehåll minskas till mindre än två månader, inklusive eventuell förlängning.*
3. *De europeiska tillsynsmyndigheterna kan samråda med Europaparlamentet vid utarbetandet av de tekniska standarderna för tillsyn, i synnerhet om det skulle förekomma betänkligheter angående tillämpningsområdet för detta direktiv.*
4. *När Europaparlamentets behöriga utskott har förkastat tekniska standarder för tillsyn och det är mindre än två veckor till nästkommande plenarsammanträde får Europaparlamentet förlänga sin granskningstid till det plenarsammanträde som följer därefter.*
5. *När tekniska standarder för tillsyn har förkastats och de fastställda problemen är av begränsad räckvidd, kan kommissionen anta en påskyndad tidsplan för att lägga fram ett reviderat förslag till tekniska standarder för tillsyn.*
6. *Kommissionen ska se till att alla frågor som Europaparlamentet ställt formellt via det behöriga utskottets ordförande besvaras skyndsamt innan förslagen tekniska standarder för tillsyn antas.*

Artikel 35

Översyn och utvärdering

1. Kommissionen ska **senast den ...** [Fem år efter detta direktivs ikraftträdande] göra en översyn av den praktiska tillämpningen av de regler som anges i detta direktiv med vederbörlig hänsyn till utvecklingen på marknaderna för investeringsprodukter för icke-professionella investerare och erfarenheterna av den praktiska tillämpningen av detta direktiv, förordning .../.../EU [förordningen om basfaktahandlingar för investeringsprodukter] och direktiv .../.../EU [MIFID II]. **Denna översyn** ska även innefatta en särskild analys av effekterna av artikel 17.2, med beaktande av konkurrenssituationen på marknaden för förmedlingstjänster för avtal som inte ingår i någon av de klasser som anges i bilaga I till direktiv 2002/83/EG, och av effekterna av de skyldigheter som avses i artikel 17.2 på försäkringsförmedlare som är små och medelstora företag.
2. Efter samråd med gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna ska kommissionen lägga fram **sina resultat inför** Europaparlamentet och rådet.

■

Onsdagen den 26 februari 2014

5. **Kommissionen** ska granska huruvida de behöriga myndigheter som avses i artikel 10.1 har tillräckliga befogenheter och resurser för att utföra sina arbetsuppgifter.

■

Artikel 36

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska **senast den ...** [18 månader efter detta direktivs ikraftträdande] **anta och offentliggöra** de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa åtgärder till kommissionen.

När de dokument som åtföljer medlemsstaternas anmälningar av sina införlivandeåtgärder inte är tillräckliga för att det till fullo ska gå att bedöma om dessa åtgärder överensstämmer med vissa bestämmelser i detta direktiv, får kommissionen på begäran från Eiopa, i syfte att fullgöra sina uppgifter enligt förordning (EU) nr 1094/2010 eller på eget initiativ, begära att medlemsstaterna lämnar mer detaljerad information om införlivandet av detta direktiv och genomförandet av dessa bestämmelser.

1a. Medlemsstaterna ska tillämpa de åtgärder som avses i punkt 1 från och med den ... [18 månader efter detta direktivs ikraftträdande].

När medlemsstaterna antar dessa **åtgärder**, ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 37

Upphävande

Direktiv 2002/92/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den ... **[18 månader efter detta direktivs ikraftträdande]**, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter avseende tidsfristen för införlivande av det direktivet med nationell lagstiftning.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv.

Artikel 38

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 39

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

_____

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA I**PROFESSIONELLA KUNDER**

En professionell kund är en kund som har de erfarenheter och kunskaper som krävs för att fatta egna beslut och korrekt bedöma riskerna med olika transaktioner. För tillämpningen av detta direktiv bör följande aktörer betraktas som professionella i fråga om samtliga försäkringstjänster, försäkringsverksamheter och försäkringsprodukter:

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag.

■

1a. Försäkrings- och återförsäkringsförmedlare.**2. Stora företag som på bolagsnivå uppfyller två av följande storlekskrav:**

- Balansomslutning: EUR 20 000 000
- Nettoomsättning: EUR 40 000 000
- Kapitalbas: EUR 2 000 000.

3. Nationella ■ regeringar.

■

_____

Onsdagen den 26 februari 2014

BILAGA II

FÖRKLARANDE DOKUMENT

Enligt medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att i motiverade fall låta en anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som beskriver förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande.

När det gäller detta direktiv anser kommissionen det vara motiverat att sådana dokument översänds, av följande skäl:

Direktivets och den berörda sektorns komplexitet:

Området försäkringar och distribution av försäkringsprodukter är särskilt komplicerat och kan vara i hög grad tekniskt för yrkespersoner utan specialkunskaper. I avsaknad av väl strukturerade förklarande dokument skulle uppgiften att kontrollera införlivandet ta oproportionerligt mycket tid. Detta förslag utgör en översyn där försäkringsförmedlingsdirektivet omarbetas. Även om många av bestämmelserna inte har ändrats innehållsmässigt har ett antal nya bestämmelser införts och ett antal befintliga bestämmelser ändrats eller strukits. Textens struktur, form och presentation är helt ny. Den nya strukturen är nödvändig för att reglerna ska bli tydligare och anges i en mer logisk ordningsföljd, men medför ett behov av ett strukturerat tillvägagångssätt under övervakningen av införlivandet.

Vissa bestämmelser i det föreslagna direktivet kan potentiellt inverka på ett antal områden i medlemsstaternas nationella rättsordningar, exempelvis bolags-, handels- eller skatterätt. Även nationella regler på sekundär nivå, däribland förordningar och allmänna utföranderegler för finansiella intermediärer eller försäkringsförmedlare, kan påverkas. Det inbördes beroendet mellan alla dessa närliggande områden kan innebära, beroende på vilket system medlemsstaterna har, att vissa bestämmelser genomförs med hjälp av nya eller redan befintliga regler på dessa områden, och det bör ges en klar bild av detta.

Konsekvens och samband med andra initiativ:

Detta förslag läggs fram som en del av ett "paket för konsumentmarknaden" tillsammans med PRIPs-förslaget om informationskrav (förordning om basfaktahandlingar för investeringsprodukter och om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/65/EG) och det femte fondföretagsdirektivet (UCITS V). PRIPs-förslaget syftar till ett övergripande och enhetligt synsätt på informationskrav för investeringsprodukter och försäkringsprodukter med investeringsinslag (försäkringsinvesteringar), och bestämmelser om försäljningsmetoder tas med i ändringarna av försäkringsförmedlingsdirektivet och MiFID-direktivet (direktivet om marknader för finansiella instrument). Förslaget är vidare förenligt med, och kompletterar, EU-lagstiftning och unionens politik på andra områden, i synnerhet konsumentskydd, investerarskydd och tillsyn, t.ex. när det gäller Solvens II (direktiv 2009/138/EG), MiFID II (omarbetning av MiFID-direktivet) och det ovan nämnda PRIPs-förslaget.

Det nya försäkringsförmedlingsdirektivet är fortfarande en rättsakt som syftar till en "minimigrad av harmonisering". Medlemsstaterna kan följaktligen anta ytterligare bestämmelser om det krävs för konsumentskyddet. De minimistandarder som anges i försäkringsförmedlingsdirektivet kommer emellertid att höjas avsevärt. En översynsregel är medtagen i direktivet och för att kunna samla in all relevant information om tillämpningen av dessa regler måste kommissionen kunna övervaka genomförandet av dem från början.

Kapitel om försäkringsinvesteringar: Förslaget innehåller ett kapitel om ytterligare kundskydds krav i fråga om försäkringsprodukter med investeringsinslag.

Det finns en stark politisk vilja att införa sådana bestämmelser men samtidigt är erfarenheterna på detta område mycket ringa, eftersom det är ett nytt område. Följaktligen är det mycket viktigt att kommissionen får dokument om införlivandet för att kunna se hur medlemsstaterna har genomfört dessa bestämmelser.

Onsdagen den 26 februari 2014

Hänsyn måste emellertid tas till skadeförsäkringsprodukternas särdrag i riktlinjerna på nivå 2. I linje med den likartade principen i artikel 3 i MiFID II bör en likartad ordning införas för försäkringar när direktivet genomförs på nationell nivå och i de gemensamma kommittéernas riktlinjer. Personer som bedriver försäkringsförmedling i fråga om försäkringsprodukter med investeringsinslag bör iaktta de uppförandestandarder som gäller för samtliga försäkringsavtal samt de utökade standarder som gäller för försäkringsprodukter med investeringsinslag. Alla som bedriver förmedling i fråga om försäkringsprodukter med investeringsinslag måste vara registrerade som försäkringsförmedlare.

Låg extra administrativ börda av att begära förklarande dokument från medlemsstaterna: Som det nämnts ovan har den befintliga texten existerat sedan 2002 (då det ursprungliga direktivet antogs). Det innebär således inga stora bördor för medlemsstaterna att anmäla sina genomförandebestämmelser, eftersom de i normalfallet redan har hållit på att anmäla majoriteten av dem under ganska lång tid. Den låga extra administrativa bördan för medlemsstaterna av att skicka förklarande dokument om de nya delarna av direktivet är proportionerligt och nödvändig för att kommissionen ska kunna utföra sin uppgift att kontrollera tillämpningen av unionslagstiftning.

Mot bakgrund av detta anser kommissionen att kravet att sända förklarande dokument i fråga om det föreslagna direktivet är proportionerligt och inte går utöver vad som är nödvändigt för att nå målet i fråga om en effektiv kontroll av att införlivandet är korrekt.